

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 13, П'ЯТНИЦЯ, 31 БЕРЕЗНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 13, FRIDAY, MARCH 31, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Прикро і боляче за Львів

Петро Часто

З кінцем березня смітєва криза у Львові сягнула критичної межі, за якою – майже неминуче оголошення надзвичайного стану. Ситуацію ускладнює весняне потепління – воно будить до активного життя комах, мух, мишей, щурів, птахів. Реальна загроза інфекцій. По два-три тижні простоє сміття на територіях шкіл, дитячих садків, лікарень. Очевидно, не обійдеться без їх закриття. Зі щоденних 600 тонн міського сміття вивозиться не більше 200 тонн.

Львів, туристична столиця України, буквально тоне у смітті, і в усій цій сумній історії є багато такого, що годі зрозуміти. Таке враження, що місто залишилося наодинці зі своєю проблемою, а вся країна на чолі з Києвом чекає, чим ця біда закінчиться. Дуже можливе відсторонення міського голови Андрія Садового від його обов'язків і подальше притягнення до кримінальної відповідальності. Про це вже заявив Генеральний прокурор Юрій Луценко. Головна підстава – загибель чотирьох рятувальників на Грибовицькому сміттєзвалищі у травні минулого року. Але не тільки це. Сміттєзвалище під Грибовичами, як встановило спеціальне слідство, загорілося через недотримання технології складання сміття.

Якщо А. Садовий винен у цьому, то чому прокуратура чекала з цим звинуваченням майже цілий рік?

Сам голова не сумнівається, що то був навмисний підпал і має одне пояснення: „Все це може бути припинено за секунду, якщо „Самопоміч“ поміняє свою позицію у парламенті. Тоді всі проблеми міста Львова зникнуть. І питання сміття зникне, і питання кримінальних проваджень... Садовий заважає київській владі, тому що Садовий – неслухняний. Львівське сміття – це приклад політичного сміття в нашій країні...“

З останніх інтерв'ю очільника „Самопоміч“ у Верховній Раді Олега Березюка можна зробити висновок, що фракція не збирається комусь на угоду змінювати свою політичну позицію. А змінити у цьому контексті – означає голосувати в парламенті так, як потрібно для пропрезидентської коаліції, а не всупереч їй. „Ми ніколи не торгували українськими національними інтересами і ніколи цього не зробимо“, – сказав О. Березюк у програмі Єгора Чечиринди на „Еспресо TV“.

Таким чином перед очима українського суспільства виникають дві протилежні картини. Згідно з тією, що її „малює“ київська влада, очільник Львова А. Садовий виявляється не таким уже й талановитим господарником, як вважалося 10 років поспіль. А як господарник ніякий, то такий же ніякий з нього політик, тим більше – всеукраїнського масштабу. Тобто, те, що ще рік тому було очевидною реальністю – конкурентноспроможність А. Садового в наступних президентських виборах – роз-

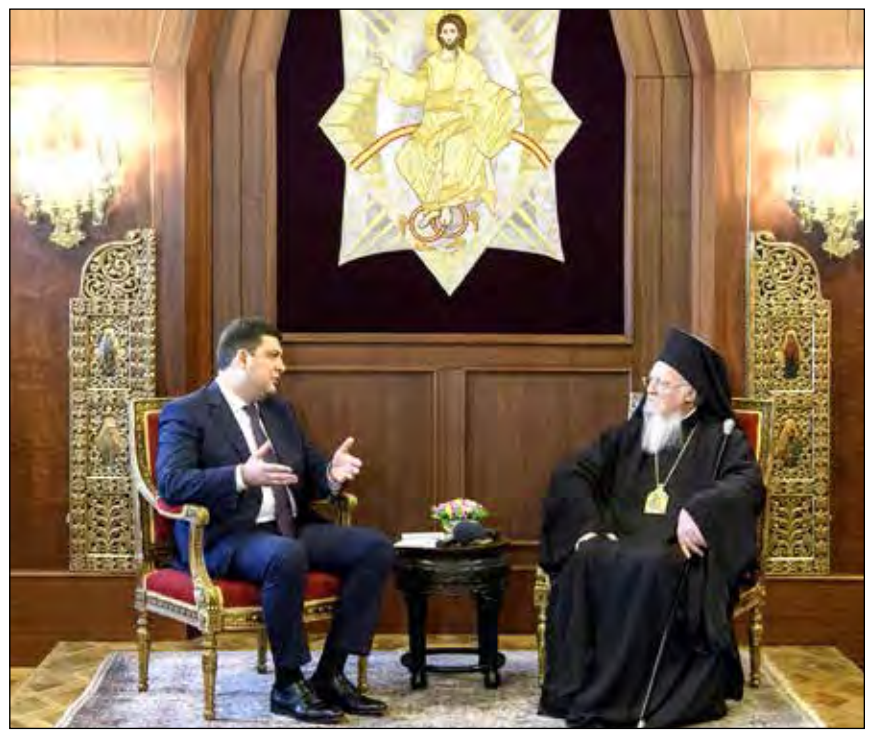
(Закінчення на стор. 12)

Українська делегація зустрілася з Вселенським Патріярхом у Стамбулі

СТАМБУЛ, Туреччина. – 15 березня Вселенський Патріярх Варфоломій I зустрівся з Прем'єр-міністром України Володимиром Гройсманом в бюро Константинопільської Патріярхії. Разом з Вселенським Патріярхом прем'єр-міністра зустрічали Митрополит Франції Емануїл, Митрополит Смирни Варфоломій, що також є головним секретарем Священного Синоду Вселенського Патріярхату та Архієпископ Української Православної Церкви США Даниїл.

В. Гройсман високо оцінив провідну роль Вселенського Патріярхату та особисто Архієпископа Константинопільського-Нового Риму Варфоломія I щодо підтримки єдності Українського Православ'я.

(Закінчення на стор. 1)

Вселенський Патріярх Варфоломій I і Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман в бюро Константинопільської Патріярхії. (Фото: „Урядовий портал“)

Українці в США закликали Тілерсона відвідати Україну

ВАШІНГТОН. – Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) 24 березня звернувся до Державного секретаря США Рекса Тілерсона з проханням відвідати Україну в ході запланованого на квітень європейського турне. Про це йдеться у листі голови УККА Андрія Футея, адресованому Р. Тілерсону.

„Українські американці, разом з етнічними громадами Центральної та Східної Європи, які проживають у США, єдині у своїй підтримці незалежності та територіальної цілісності України“, – йдеться у листі. Ця підтримка, пише А. Футей, відображає офіційну політику США, яка стала законом з підписанням у 2014 році Акту на підтримку свободи України. Закон покликаний „допомогти урядові України у відновленні суверенітету та територіальної цілісності, щоб стримувати Російську Федерацію від подальшої дестабілізації та вторгнення в Україну та в інші незалежні держави“.

За словами президента УККА, нещодавно Державний департамент США підтвердив свою відданість суверенній і цілісній Україні, продовжуючи офіційну політику США невизнання незаконної спроби анексії Криму Росією та її триваючого порушення міжнародного права.

„Ми закликаємо Вас підтримати ці слова діями, – йдеться у листі УККА. – Отож, ми ласкаво просимо Вас, пане Тілерсоне, відвідати Україну в ході Вашого квітневого європейського турне“.

Називаючи США bastionом демократії у вільному світі, А. Футей зазначає, що „Сполучені Штати повинні вдатися до рішучих дій для

сприяння стабілізації транснаціональної і трансатлантичної безпекової обстановки, яка явно служить національним інтересам усіх американців. Ми твердо віримо, що така візіта свідчитиме про непохитну відданість США суверенітету і територіальній цілісності України і їх підтримку стратегічних партнерів, які стали жертвами триваючої агресії з боку Росії“, – йдеться у листі централі української діаспори в США.

Державний департамент США офіційно повідомив про візиту до Європи Державного секретаря США Р. Тілерсона у квітні. Він поїде на зустріч „Великої сімки“ в Італію, а звідти вирушить до Москви, де планує зустрітися з Міністром закордонних справ Росії Сергієм Лавровим. Чи говоритимуть вони про санкції щодо Росії у зв'язку з агресією проти України – не повідомляється.

Державний секретар Р. Тілерсон побував у Європі з першою офіційною закордонною візитою, починаючи з 16 лютого, коли він відвідав Німеччину і брав участь у зібранні представників 20-ти провідних економік світу у Бонні і вперше після призначення офіційно зустрівся з Міністром закордонних справ Росії С. Лавровим. Тоді Президент США Дональд Трамп висловив сподівання, що Р. Тіллерсон зможе налагодити відносини з Росією. Він зазначив, що йому, як політику, було б легше взяти жорсткий курс у відношенні до Росії, але він вибрав інший шлях і вірить, що це в інтересах США.

„Укрінформ“

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Відзначать 80-річчя Великого терору

КИЇВ. – 25 березня Президент України Петро Порошенко підписав указ „Про заходи у зв'язку з 80-ми роковинами Великого терору – масових політичних репресій 1937-1938 років“. Головною метою є гідне вшанування пам'яті жертв Великого терору, донесення до українського суспільства та світової спільноти об'єктивної інформації про злочини, вчинені у XX ст. комуністичним тоталітарним режимом на території України, а також сприяння утвердженню в суспільстві ідеалів гуманізму. Указ визначає проведення меморіальних заходів, інформаційної кампанії, наукових досліджень та пошукової роботи, а також розвиток Національного історико-меморіального заповідника „Биківнянські могили“. Протягом 1937-1938 років кількість заарештованих сягнула 1,5 млн., вбили 680-720 тис. осіб. (Радіо Свобода)

Розкритикували закон про е-деклярації

КИЇВ. – 23 березня Верховна Рада України ухвалила закон про внесення змін до закону „Про запобігання корупції“, зобов'язавши представників громадських об'єднань подавати електронні декларації і звільнивши від цього деякі категорії військовослужбовців. 23 березня Посольство США в Україні назвало кроком назад зміни до законодавства, що розширюють на громадських діячів перелік зобов'язаних подавати електронні декларації про майно й доходи. „Електронні декларації для вищих державних службовців – потужний крок у просуванні реформ в Україні. Члени громадянського суспільства відіграють життєво важливу роль у забезпеченні прозорості й робити їх мішенню – робити крок назад“, – йдеться у заяві посольства. (BBC)

Росіянка не співатиме в Києві

КИЇВ. – Російській співачці та конкурсантці „Евробачення-2017“ Юлії Самойловій 22 березня Служба безпеки України заборонила в'їзд в Україну на три роки, тому що вона незаконно відвідала з концертами анексований Росією Крим і висловлювалася на підтримку його привласнення Росією. Співачка була призначена без регіонального конкурсу. Українська співачка, переможниця „Евробачення-2004“ Руслана Лижичко назвала дії Росії провокацією. Росії запропоновано змінити учасника конкурсу. („Укрінформ“)

Впав військовий гелікоптер

КРАМАТОРСЬК. – 26 березня поблизу Краматорська розбився військовий вертоліт Мі-2. Загинули три летуни і два пасажери. За однією з версій, вертоліт впав в результаті зіткнення з лінією електропередач. („Укрінформ“)

Наталія Яреско має посаду в Пуерто-Ріко

КИЇВ. – 24 березня колишня Міністер фінансів України Наталія Яреско стала виконавчим директором Ради з фінансового управління і контролі Пуерто-Ріко. Раду створив Конгрес США. Його директорів призначає Президент США. Н. Яреско згадала свій досвід роботи міністром в Україні як період, коли Україна показала приклад виходу зі складного фінансового становища. Н. Яреско залишається головою Ради директорів Інституту Аспен Києва, а також членом Консультативної ради Львівської бізнес-школи Українського Католицького Університету і почесним членом-нерезидентом Атлантичної Ради. („Укрінформ“)

Розкрадали гроші під час Євро-2012

КИЇВ. – Генеральний прокурор України Юрій Луценко заявив, що силовики 23 березня провели низку одночасних обшуків у справі щодо розкрадання фондів під час чемпіонату з футболу Євро-2012. Крали шляхом заниження вартості речей при оформленні митних платежів і завищення державних видатків. У 2015 році бюджетні видатки на виплату боргів за кредитами для проведення футбольного чемпіонату Європи 2012 року склали понад 1,8 млрд. грн. (Радіо Свобода)

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ І ЕКОНОМІКА

Бізнес агресора в Україні. Як діяти державі?

Олег Белокопос

Необхідність консолідації зусиль українського суспільства у протидії агресії Росії вкотре актуалізувала питання визначення економічних важелів впливу Москви на нашу державу.

Добре відомо, що упродовж останніх 10 років, особливо під час перебування при владі промосковської кліки на чолі з Віктором Януковичем, Україну поступово залучили до інтеграційних ініціатив Москви на пострадянському просторі. Одночасно Росія постійно намагалася встановити контроль над газотранспортною системою України.

Окрім цього, провідні українські підприємства свідомо втягувалися до російських інтегрованих виробничих процесів. Російський капітал поступово захоплював панівне становище у ключових галузях економіки України. У тому числі російські інвестори здобували контрольні пакети акцій стратегічних українських підприємств, створювали спільні українсько-російські компанії, розширювали присутність банківських установ і страхових фірм.

Особливий інтерес компаній з Росії полягав у збільшенні капіталовкладень у Криму. Там вони у 2009-2013 роках посідали друге місце (368,7 млн. дол.) після Кіпру (426 млн. дол.).

Якби у лютому 2014 року Революція Гідності зазнала поразки і В. Янукович з допомогою Кремля залишився при владі, цей російський сатрап без жодних вагань за дуже короткий час ліквідував би рештки економічної самостійності України.

Тобто, українсько-російські взаємини перестали б бути міждержавними, а трансформувалися б у стосунки між сеньйором і васалом.

Отже, в умовах неоголошеної війни з боку Росії, питання економічного суверенітету набуває особливої ваги. Його захист стає не просто одним з пріоритетів, але й необхідною умовою збереження реальної незалежності.

При цьому, у даному контексті наша ситуація не є унікальною. Різні країни у різні часи та з різних мотивів вживали заходи задля обмеження економічного впливу держави, яка у конкретний історичний момент ставала ворогом або загрожувала національним інтересам.

Великий бізнес, як правило, не має національності і орієнтований лише на отримання прибутків. Так, під час Другої світової війни французькі підприємці, з території контролюваної урядом Віші (колябораціоністський уряд Франції, зформований після поразки у війні з нацистською Німеччиною, існував з 1940-го по 1944 рік, – ред.), успішно співпрацювали з Німеччиною не тому, що вони щиро хотіли перемоги Гітлера, а тому, що мали робити бізнес. Французькі компанії поставляли Райху верстати, авіаційні двигуни та інші необхідні нацистам товари. Близько 20 відс. автомобілів

вермахту були зроблені у вішистській Франції.

Натомість, у Британії в роки Другої світової війни було утворено Міністерство економічної війни. Головні його завдання – створення перешкод для розвитку індустрії країн-членів „Осі“ (Німеччина, Італія, Японія), зменшення виробничих можливостей їхньої промисловості (у тому числі військової), недопущення постачання стратегічної сировини (у тому числі військовим шляхом) і тим самим – підрив обороноздатності. І хоча історики продовжують суперечки стосовно ефективності цього міністерства, фактом залишається те, що його діяльність переконливо свідчила про рішучість Великої Британії у протистоянні ворогу і волю британців до перемоги.

З різних причин так звані „чутливі“ аспекти обстеження міжнародної торгівлі та чужоземних інвестицій залишалися актуальними й після закінчення Другої світової війни.

Коли на початку 1960-их років американський капітал захопив панівне становище в канадській металоіндустрії, машинобудуванні, гірничо- та нафтовидобувній галузях, це викликало серйозну стурбованість Отави. Вона створила на початку 1970-х років державне Агентство з чужоземних інвестицій (Foreign Investment Review Agency, FIRA). Головним його завданням став нагляд за відповідністю національним інтересам придбання чужоземними інвесторами важливих підприємств.

У 1975 році декретом Президента Джеральда Форда створений Комітет з іноземних інвестицій у США (Committee on Foreign Investment in the United States, CFIUS). Він забороняв придбання американських компаній чужоземними, зокрема китайськими, які могли б так отримати доступ до „чутливих“ товарів і технологій. Після 11 вересня 2001 року комітет отримав додаткові повноваження щодо нагляду за намірами з придбання чужоземцями „критичних об'єктів“ – телекомунікації, енергетики, транспорту тощо.

Держава має встановлювати правила для бізнесу. Під час війни – якщо прагне перемоги над ворогом. І в мирний час – якщо бажає зберегти економічний суверенітет.

У світлі неоголошеної війни з боку Росії, необхідно шляхом регуляції обмежити російську участь у капіталі підприємств основних галузей промисловості та фінансовому секторі.

Тобто, в умовах російської агресії проти України ми маємо використовувати усі наявні і можливі механізми, які сприятимуть зменшенню можливостей Кремля.

„Газета по-українськи“

Олег Белокопос – дипломат, експерт громадсько-політичної платформи „Майдан закордонних справ“, Київ.

ТОЧКА ЗОРУ

Куди нас несе потік?

Генадій Степанчук

Жодні маніпуляції з цифрами і підміною понять не в змозі обманути економіку. Відсутність модернізації, зменшення платєспроможності населення не створюють передумов довготривалого впевненого економічного розвитку. Тотальні валізи з валютною готівкою яскраво показують рівень віри самої влади в блискучі перспективи української економіки...

Має другорядне значення, як хід реформ оцінює президент чи прем'єр-міністр. Має вирішальне значення, як їх оцінює талановитий бізнес. Бо реальні гроші продукує саме бізнес, а не влада.

Найкращий показник такої оцінки – це рівень приватних інвестицій. Особливо якщо його порівняти з рівнем потреб економіки у інвестиціях.

Фактично неплатєспроможна частина населення – це ідеальне електоральне поле для політиків-популістів.

Тому потенційні позачергові парламентські вибори в Україні можуть принести неприємні несподіванки. Дуже ризикують ті, хто вірить у непереможну силу політичних технологій і бюджетів.

У випадку з люмпенізованими верствами талановитий демагог і авантюрист може обіграти усіх випускників гарвардів і оксфордів. Особливо коли Кремль всіляко цьому сприятиме.

Досить згадати 1917 рік у Росії, 1933-ий в Німеччині.

У Росії ті, хто вірив у повільні поступові зміни, відразу втратили все і назавжди.

Ми бачимо, що той, хто ігнорує реальність, отримує „несподіванки“ навіть у США та Європі. В Україні й поготів.

Управляти потоком

Збільшення чисельності збіднілого населення

(Закінчення на стор. 12)

ГІБРИДНА ВІЙНА

„WikiLeaks“ без маски

Едвард Лукас

Російські гакерські атаки й зливи інформації виявляються значно потужнішою загрозою нашій демократії, ніж ядерна зброя. Навіщо запускати боеголовки, коли можна підірвати політичну систему зсередини? Таке послання читається в останніх „викриттях“, що стосуються гакерських інструментів Центрального розвідувального управління, на „WikiLeaks“.

Зрозуміти, де тут правда, нескладно. Розвідувальні служби займаються розвідувальними-таки операціями. Тобто сама їхня назва вже все пояснює. Західні розвідки стежать за противниками: Росією, Китаєм, Іраном, а також за організованою злочинністю та іншими цілями. Тобто виконують роботу, за яку отримують платню. Вони працюють самостійно й разом з союзниками. І працюють доволі непогано. Якби було інакше, це видавалося б щонайменше дивним, навіть скандальним.

Матеріали, вкрадені Едвардом Сноуденом, чи останні зливання даних про роботу ЦРУ жодним чином не вказують на те, що розвідка США, Британії чи спільні служби різних країн займаються чимось незаконним або ж неетичним. Вони не шпигують на користь інтересів американських корпорацій. Вони не націлюються на внутрішньо-політичних опонентів західних урядів.

Якщо ЦРУ чи Федеральне бюро розслідувань і збирало якісь матеріали стосовно кампанії Дональда Трампа, то це тому, що особи, пов'язані з нею, контактували з представниками російської розвідки, і про ці контакти відомо. ЦРУ збирає списки слабких місць у старих операційних системах. Так само роблять інші служби. Вони не „обходять“ системи шифрування комунікації в сервісах на кшталт „Signal“, „WhatsApp“ та ін. Насправді питання в тому, що подібні системи шифрування сьогодні використовуються повсюди, перебувають у вільному доступі й зручні для застосування. Розвідувальні служби не можуть їх зламати. Тож мусять підходити до них з „кінцевого пункту“ їх споживання.

Для цього необхідно влізати в комп'ютери, смартфони та інші пристрої; будь-хто з найменшим інтересом до розвідки чи комп'ютерних наук знає, що зламування таких „кінцевих пунктів“ уже є пріоритетним у шпигунстві років п'ять, а то й більше.

Єдиний справжній скандал полягає в тому, що хтось зміг „зламати“ ЦРУ. У службі визнають, що найімовірнішим витіканням інформації став один з позаштатних підрядників. Робота з такими працівниками заощаджує гроші й робить структуру гнучкішою. Якщо працювати виключно з державними службовцями, що моти-

вовані патріотизмом, а не кар'єрними міркуваннями, які на все життя беруть зобов'язання про нерозголошення інформації, це може коштувати більше грошей у короткостроковій перспективі, але виявляється значно економнішим на тривалу перспективу.

Ще більший скандал пов'язаний з самим ресурсом „WikiLeaks“. Я був величезним його прихильником, коли він тількищо з'явився. Але він уже давно облишив благородну справу тих, хто щиро розкривав суспільно важливу інформацію, ризикуючи власною кар'єрою чи свободою, і розповідав про злочини бізнесу або політики. Тепер „WikiLeaks“ став дуже вибіркоким. Ресурс ніколи не публікує матеріалів, що шкодять Росії чи Китаю. Він скидає величезні масиви документів за один раз, супроводжуючи ці викиди сенсаційними, оманливими прес-релізами і твітами.

Наприклад, у документах, оприлюднених через „WikiLeaks“, ідеться нібито про те, що ЦРУ могло сфальсифікувати історію про участь Росії в гакерських атаках на сервери Національного комітету Демократичної партії США. Це було б незаконно, до божевільня ризиковано й немислимо з політичних міркувань: щоб Центральне розвідувальне управління за Адміністрації, очолюваної президентом від демократів, зламало сервери, які використовували в кампанії кандидати від тієї самої партії, злило електронну переписку, яка нашкодила цій кампанії, бо шпигуни знали, що Гіларі Клінтон програє, і таким способом хотіли запламувати перемогу Д. Трампа? Це неможливо уявити навіть за стандартами голлівудського кіно.

Імовірнішим є припущення, що „WikiLeaks“ свідомо чи несвідомо допомагає Росії знищувати американську політичну систему, вселяючи в неї страх, непевність, сумніви, і все це в уже вельми поляризованому й перегрітому середовищі.

Кремлеві підходить його нинішня репутація загрози. Але нам слід пам'ятати, що Росія не супердержав. Її економіка тримається на застарілій промисловості, що залежить від природних ресурсів. Тим часом інфраструктура, державні послуги й демографія Росії у дуже невтішному стані.

Утім, Володимир Путін блискуче експлуатує слабінки Заходу. Він системно б'є по довірі: до преси, інституцій, політиків, а також взаємній — між країнами. Як наслідок — маємо найбільшу з часів Вотергейту політичну кризу в Америці.

Тактика Росії працює. Але тільки тому, що ми це допускаємо.

„Український тиждень“

Едвард Лукас – британський публіцист, експерт з питань Східної Європи та Росії.

До НАБУ надійшли документи щодо Манафорта

КИЇВ. – Депутат Верховної Ради України Сергій Лещенко передав до Національного антикорупційного бюро України наявні в нього докази незаконних платежів, які американський політтехнолог Пол Манафорт отримав у 2009 році від політичної сили экс-президента Віктора Януковича.

Як пояснив С. Лещенко, він не зробив цього раніше, бо розслідування можливих корупційних дій чужоземних громадян не входить до повноважень НАБУ.

Раніше представники П. Манафорта, экс-голови передвиборчого штабу Дональда Трампа, назвали заяви С. Лещенка безпідставними.

У серпні минулого року П. Манафорт пішов у відставку з посади голови передвиборного штабу Д. Трампа через скандал, що спалахнув після публікації в „New York Times“. У статті повідомлялися деякі подробиці його роботи в Україні і висловлювалися припущення про його зв'язки з Росією.

П. Манафорт був одним з ключових радників Президента України В. Януковича.

С. Лещенко переслав агенції „Bi-Bi-Ci – Україна“ копії розрахункових документів і розписки П. Манафорта, які, за словами депутата, доводять правдивість його заяв.

За інформацією „New York Times“, у так званій „комірній книзі“ Партії Регіонів було знайде-

но записи про незадекларовані платежі П. Манафортів готівкою на загальну суму 12,7 млн. дол. у період з 2007 по 2012 рік.

Сам П. Манафорт заявив після цієї публікації, що „ніколи не отримував жодного нелегального платежу“.

21 березня С. Лещенко провів у Києві прес-конференцію і представив документи, які, за його словами, доводять виплати П. Манафортів з „чорної каси“ В. Януковича.

Згодом представник американського політтехнолога Джейсон Малоні назвав звинувачення С. Лещенка безпідставними. Дж. Малоні сказав, що підпис на цих платіжних документах не належить П. Манафортів.

С. Лещенко, депутат Верховної Ради від „Блоку Петра Порошенка“, на зустрічі з журналістами в Києві розповів про своєвласне розслідування зв'язків П. Манафорта з Партією Регіонів.

С. Лещенко стверджує, що П. Манафорт намагався приховати великий платіж від Партії Регіонів, який надійшов через офшор, зареєстрований в Белізі, і мав рахунки в одному з киргизьких банків.

Депутат представив „інвойс“, нібито підписаний П. Манафортом, від 14 жовтня 2009 року на суму 750 тис. дол.

(Закінчення на стор. 18)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Фестиваль провели в Африці

КЕЙПТАВН, Південно-Африканська Республіка. – 23 березня активісти української громади в Кейптавні, яку очолює Дзвінка Качур, провели перший фестиваль „Українські дні“, на якому активісти організували виставки української літератури в чотирьох бібліотеках Кейптавну, показ чотирьох українських фільмів і публічні дискусії-лекції на українську тематику. На сцені читали українську поезію, грали на бандурі, розповідали про перспективи співпраці України з ПАР. Гості розписували писанки, ліпили вареники, робили ляльки-мотанки. („Укрінформ“)

■ Німці купуватимуть українське

БЕРЛІН. – Під час візиту делегації підприємців Німеччини до Києва 20-21 березня було погоджено проєкт „Закупівельна ініціатива німецької економіки“, який свого часу пройшов успішне випробування у країнах Балкан. Торговельно-промисловій палаті України, Спільці підприємців та інвестиційним агенціям з Німеччини буде передано перелік продукції, у виробництві якої існує зацікавленість. Після цього українські компанії зможуть подавати заявки на участь у відборі. Остаточний вибір зроблять німецькі підприємства-замовники. Ініціатива допоможе по-справжньому використати потенціал Угоди про зону вільної торгівлі між Україною та Євросоюзом. („Укрінформ“)

■ Вибухнули сховища набоїв

БАЛАКЛІЯ, Харківська область. – 23 березня на складі боеприпасів поблизу міста Балаклія почалися вибухи. Пошкоджено майже половину арсеналу. Під зруйнованим будинком у Балаклії знайшли загиблу жінку, ще одна жінка дістала осколкові поранення голови. Внаслідок пожежі та вибухів зруйновано 265 приватних та господарських споруд. З міста та ближніх сіл евакуювали близько 20 тис. людей. Були застосовані пожежні танки Міністерства оборони, спеціальна панцерна техніка, заборонено рух авіотранспорту в радіусі 40 кілометрів від місця події, призупинено рух залізничного транспорту по станції Балаклія. Міністер оборони України Степан Полторак назвав основною причиною лиха умисний підпал. За час ліквідації лиха до Балаклійського району надійшло понад 120 тонн гуманітарної допомоги, у тому числі понад 50 тонн харчів, медикаментів та засобів гігієни та понад 70 тонн будівельних матеріалів. (BBC)

■ Вбили втікача з Росії

КИЇВ. – Колишнього депутата Державної думи Росії Дениса Вороненкова 23 березня вбив колишній службовець Національної гвардії громадянин України Павло Паршов, який був агентом російських спецслужб, заявив радник Міністра внутрішніх справ Антон Геращенко. У Росії він пройшов курс спеціального навчання в школі для диверсантів. Д. Вороненков в 2016 році втік в Україну і виступав з викривальними заявами на адресу російської влади. П. Паршова смертельно поранив охоронець Д. Вороненкова, котрий теж був поранений у перестрілці з убивцею. В середині лютого Росія оголосила колишнього депутата у федеральний розшук у справі про шахрайство. (BBC)

■ Коневі Щорса відпиляли ногу

КИЇВ. – 20 березня невідомі пошкодили пам'ятник радянському воєначальникові Миколі Щорсові, відпилявши ногу коневі. Бронзова статуя розміщена на перетині бульвару Шевченка та вулиці Петлюри. М. Щорс (1895-1919) – командир українських повстанських формувань, начальник дивізії Червоної армії часів Громадянської війни, член Комуністичної партії з осені 1918 року. М. Щорс народився на Чернігівщині, після взяття Києва більшовиками був комендантом міста, загинув 30 серпня 1919 року в бою на Житомирщині при нез'ясованих обставинах. Ймовірно виконавцем вбивства називають Павла Танхіль-Танхилевича, політичного інспектора 12-ої армії. Похований М. Щорс в Росії. (УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Посадник хоче очистити місто

ЙОГАНЕСБУРГ. – Новообраний посадник Йоганесбургу Герман Машаба заявив у інтерв'ю 23 березня, що його ціллю є очищення цього найбагатшого міста не тільки в країні, але й на цілому африканському континенті. Він взяв на приціл нелегальних емігрантів, як також і скорумпованих урядовців Африканського Національного Конгресу – провладної партії, яка править Південною Африкою. 57-літній Г. Машаба є колишній підприємець, котрий вважає привілеєм керувати містом як „капіталіст”. („Bloomberg News”)

■ Закінчено відновлення гробу Ісуса

ЄРУСАЛИМ. – Дев'ятимісячна реставрація найсвятішого місця християнства – Ісусового гробу – закінчилася 22 березня. Храм, який обрамляє 2,000-літню печеру, де було поховано тіло Ісуса, стоїть в центрі церкви Святої Гробниці, яка була збудована в XII ст. над залишками будівлі з IV ст. Відповідальність за розлогу церкву розділюють між собою шість християнських віросповідань. На публічній церемонії відкриття оновленого гробу був присутній Вселенський Патріарх Варфоломій I, як також високі представники Католицької Церкви, яких вислав Папа Франциск. („The Washington Post”)

■ Американці про Меланію Трамп

ВАШІНГТОН. – На початку березня телевізійна агенція новин „Сі-Ен-Ен” провела опитування серед американців про Меланію Трамп. Хоч перед президентськими виборами рівень її популярності становив лише 36 відс., тепер він зріс до 52 відс. Як можна було сподіватися, ця думка різко розподілена між партіями: 86 відс. республіканців прихильно оцінюють дружину новообраного президента, але тільки 22 відс. демократів є такої ж думки. Вона також втішається більшою популярністю серед чоловіків (58 відс.), ніж серед жінок (46 відс.). („The Washington Times”)

■ В Конго обезголовлено 42 поліцаїв

КАНАНГА, Конго. – Газета „Нью-Йорк Таймс” повідомила 25 березня, що озброєна племенна міліція недалеко міста Кананга в центральній частині Демократичної Республіки Конго захопила й обезголовила 42 поліцаїв в одному з найбільш гротескних випадків насилля в країні. Згідно з обчисленням ООН, понад 400 осіб загинуло від минулого року у боях міліції з урядом, а десятки тисяч змушені до втечі. На інтернеті появилася серія відео, де урядові війська вбивають цивільних осіб. Військове командування країни оголосило минулого тижня арешт сімох офіцерів, яким закидають воєнні злочини за розстріл 13 неозброєних цивільних осіб. („United Press International”)

■ Юта має новий закон про алкоголь

СОЛТ-ЛЕЙК-СІТІ. – Стейт Юта має найгостріший закон в країні про дозволений рівень алкоголю в крові під час керування автотранспортом. Республіканський губернатор Гері Герберт підписав законопроект 23 березня, яким знижується дозволений рівень з 0.08 відс. до 0.05 відс. Це означає, що пересічний 150-фунтовий чоловік буде вважатися п'яним після випиття двох пляшок пива, а 120-фунтова жінка може перевищити цей рівень після одного напою. Представники різних підприємств в Юта, де домінує мормонська релігія, закликали губернатора накладати вето на цей законопроект, кажучи, що він відпихатиме туристів. („Associated Press”)

■ Хвиля протестів прокотилася Росією

МОСКВА. – 26 березня десятки тисячі демонстрантів вийшли на вулиці різних російських міст, від Владивостока до Санкт-Петербурга. Майже всі зібрання були недозволені й поліція заарештувала сотні учасників, серед них Олексія Навального у Москві, найбільш відомого критика Президента Володимира Путіна. О. Навальний закликав народ до протесту проти Прем'єр-міністра Дмитра Медведєва, котрий накопичив собі майна вартістю понад 1 млрд. дол. Затримано також американця Алека Лугна, репортера британського щоденника „Гардієн”. Демонстранти теж вимагали резигнації В. Путіна. („Associated Press”)

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Третій транш від МВФ пішов, що далі?

Олександр Петрик

КИЇВ. – 20 березня Рада директорів Міжнародного Валютного Фонду (МВФ) мала зробити третій перегляд програми розширеного кредитування (Extended Fund Facility) та відповідно, затвердити черговий транш для України у розмірі 1 млрд. дол. Але за день до голосування МВФ знову відклав розгляд українського питання. Як заявив Міністер фінансів України Олександр Данилюк, сторони мають відкоригувати кількісні параметри програми зв'язку із торгівельною бльокадою окупованих територій на сході, яку оголосила Україна.

Третій перегляд вже має велику затримку, до речі, як і другий попередній перегляд, який був затриманий майже на рік. Попередньо третій перегляд очікувався наприкінці 2016 року. Але основними чинниками затримки графіку програми є повільне просування реформ по ключових напрямках програми. Хоча Україна провела націоналізацію найбільшого комерційного „Приватбанку”, який мав велику „дірку” у балансі і загрожував фінансовій стабільності, та затвердила бюджет з дефіцитом у 3 відс. від Внутрішнього валового продукту (ВВП), як то було попередньо узгоджено з МВФ, фахівці Фонду вимагали більш рішучих дій у запровадженні ринку продажу землі, приватизації збиткових державних підприємств та просуванні пенсійної реформи.

Але головною перешкодою у проведенні широкого діпазону реформ як у сфері державних підприємств, або ринку землі чи фінансовому секторі залишається тотальна корупція у системі виконавчої влади, та судовської системи. Це робить систему прийняття рішень у державі непрозорою та неефективною. Останні події, які сколихнули громадську думку, були також пов'язані з корупцією вищих ешелонів влади. Це бльокада активістами торгівлі з окупованими територіями та арешт, а потім звільнення під заставу у майже 4 млн. дол. керівника податкової служби та митниці Романа Насірова.

Громадські діячі та люди питають у влади, чому за три роки після Революції Гідності нічого не зроблено для диверсифікації постачання вугілля у енергосекторі, куди спрямовується різниця між закупочною ціною вугілля з Донецьку та ціною, по якій це вугілля перепродається на території України і чи є моральним продовжувати торгівлю з територією, звідки прилітають кулі та снаряди та вбивають українців. Або звідки дружина державного службовця отримала 4 млн. дол., щоб внести заставу за чоловіка, який звинувачений у розкраданні 80 млн. дол. державних коштів та перебуває під арештом.

Тому у найближчих попередніх заходах програми для отримання наступного траншу головними є заходи з посилення боротьби з корупцією. Зокрема передбачено прийняття Верховною Радою рішен-

ня про створення антикорупційних судів, та надання прав антикорупційному бюро (НАБУ) широкого діпазону досудового розслідування та контролю за тими, хто є під підозрою у скоєнні злочину без попередньої санкції прокуратури.

Другим нагальним питанням для успішного просування програми з Фондом є негайне запровадження пенсійної реформи. Демографічна ситуація в Україні вже перетнула критичну межу і „терапевтичними” заходами цю проблему вже вирішити неможливо. Багато українців живуть та працюють за кордоном, а рівень народжуваності в Україні у період незалежності залишається чи не найнижчим у Європі. За офіційними даними на 14 млн. пенсіонерів доводиться лише 10 млн. працюючих в економіці України при тому, що критичною у світі вважається пропорція одного пенсіонера на два працюючих робітники.

Як результат, дефіцит пенсійного фонду у 2016 році за різними оцінками склав понад 150 млрд. грн. або біля 6.5 відс. від ВВП. Цей дефіцит фінансується з державного бюджету і відповідно гальмує як зростання капітальних видатків держави, що можуть сприяти зростанню економіки, так і зменшення співвідношення державного боргу до ВВП до 71 відс. до кінця програми у 2019 році, як то було передбачено на початку програми.

Меморандум співробітництва для четвертого перегляду програми передбачає радикальні кроки у пенсійній реформі, пов'язані з зміною віку при виході на пенсію, відміною раннього виходу на пенсію для окремих груп працівників, привілеями тощо. Але законодавче виконання цих заходів може гальмуватися політикумом у Верховній Раді у намаганні утримувати електорат пенсійного віку на свою підтримку.

Багато реформ знаходять супротив, тому що порушують схеми збагачення олігархічних груп та чиновників через встановлення прозорості, підзвітності та підвищення конкуренції. Це стосується відміни мораторію на продаж землі та запуску ринку землі, приватизації державних підприємств, реформи податкової та митної служб. Саме ці вимоги погоджені в меморандумі як попередні заходи для наступного четвертого перегляду програми та, відповідно отримання наступного траншу.

Але перспективи виконання всіх вимог, прописаних у меморандумі, виглядають, на жаль, імлістими, з огляду на політичні чвари у верхівці політикума та недовіру суспільства до діючої влади. Бо довіра є тим необхідним фундаментом, тільки на якому можливо будувати нову систему державних та економічних відносин та проводити ті реформи, які так необхідні Україні.

Олександр Петрик – незалежний економічний експерт, Київ.

Римська декларація ЄС про напрямки діяльності

Провідники країн Євросоюзу ухвалили Римську декларацію, в якій окреслили основні напрямки діяльності на наступне десятиліття. Серед них – розвиток економіки, безпека та лідерство на світовій арені.

„Через 10 років ми хочемо бачити безпечний і надійний Союз, сприятливий, конкурентоспроможний, сталий та соціально-відповідальний, з бажанням і здатністю грати ключову роль у світі. Ми хочемо бачити Євросоюз, де громадяни мають нові можливості для культурного і соціального розвитку та економічного зростання”, – йдеться у документі.

В декларації, яку підписали провідники 27 країн (без Великої Британії) та очільники Європарламенту, Єврокомісії та Європейської ради, містяться чотири основні пункти, яким буде приділятися увага у найближчі роки:

- Безпечна та надійна Європа: Союз, де всі громадяни відчуватимуть себе у безпеці і можуть вільно пересуватися, де наші зовнішні кордони охороняються, де є ефективна, відповідальна та стійка міграційна політика з повагою до міжнародних норм; в Європі мають намір боротися з тероризмом і організованою злочинністю.

- Процвітаюча і стійка Європа: Союз, який створює умови для зростання і робочих місць; Союз, де є сильний, пов'язаний єдиний ринок, що розвивається, який охоплює технологічні пере-

творення, а також стабільне подальше зміцнення єдиної валюти, що відкриває можливості для зростання, згуртованості, конкурентоспроможності, інновацій і обміну, особливо для малих і середніх підприємств; Союз, який сприяє стабільному та стійкому зростанню через інвестиції, структурні реформи і роботу над завершенням економічного і валютного союзу; Союз, де енергія є безпечною і доступною, а навколишнє середовище чистим та безпечним.

- Соціальна Європа: Союз, який на основі сталого економічного зростання сприяє економічному та соціальному прогресові, а також згуртованості і зближення при збереженні цілісності внутрішнього ринку; об'єднання з урахуванням різноманітності національних систем і ключової ролі соціальних партнерів, профспілок, спрямовані на забезпечення рівності між жінками та чоловіками, а також прав і рівних можливостей для всіх; Союз, який бореться з безробіттям, дискримінацією, соціальною ізоляцією і бідністю; Союз, де молоді люди отримують кращу освіту і вишкіл і можуть вчитися і знайти роботу в масштабах всього континенту; Союз, який зберігає нашу культурну спадщину і заохочує культурне розмаїття.

(Закінчення на стор. 5)

НА ТЕМИ ДНЯ

Канада неухильно підтримує Україну

З Канади надійшла вміщена нижче стаття двох міністрів про посилення підтримки України у її неоголошеній війні з Росією.

**Христя Фріланд,
Гарджіт Саджан**

Нещодавно ми оголосили, що військово-навчальну місію уряду Канади в Україні, операцію „UNIFIER“, буде продовжено ще на два роки. Відновлюючи цю місію, ми не тільки нарощуємо вже наявні міцні економічні, соціальні, військові та культурні зв'язки між Канадою та Україною, але й привселюдно надсилаємо стримувальний сигнал Росії. Канада пишається тим, що знаходиться на передньому краї підтримки, яку світове співтовариство надає народові України в його прагненні до безпеки, суверенітету та стабільності.

Протягом минулого року військовослужбовці Канадських збройних сил, задіяні в операції „UNIFIER“, займалися, головним чином, переданням професійних навичок військовослужбовцям Збройних сил України. Понад 3,200 українських військових пройшли підготовку з бойового забезпечення, озброєння та снайперства, розпізнавання погрози вибухових матеріалів, організації роботи військової поліції та першої медичної допомоги в бою.

Ми з задоволенням заявляємо, що ці зусилля з навчання продовжаться. На початку цього року уряд Канади призначив Джіл Сінклер до Консультативної ради з оборонної реформи України. Дж. Сінклер є заслуженим державним службовцем з досвідом в галузях закордонних справ та оборони, і тепер вона робить цінний внесок до Оборонної реформи України.

Канада стояла пліч-о-пліч з Україною під час Революції Гідності і надалі стоїть під час військової анексії Росією української території. Ми стоїмо поруч з Україною й тепер і будемо солідарні з нею й далі. Починаючи з 2014 року, Канада разом зі своїми союзниками з НАТО бере участь у зусиллях з

підтримання безпеки та стабільності в Центральній та Східній Європі. Ми надсилаємо Росії рішучий сигнал в різних формах: тим, що продовжуємо здійснювати військове навчання в Україні, проведенням повітряної поліційної роботи в Румунії, присутністю нашого фрегата в Чорному морі та в формі нещодавно оголошеного створення бойової групи НАТО під проводом Канади в Латвії.

Давнішня рішуча прихильність Канади до народу України висвітлювалася під час торішньої візити Прем'єр-міністра Джастіна Трюдо, під час якої наші країни підписали історичну угоду про вільну торгівлю. Ми чекаємо на зустріч з Міністром оборони Степаном Полтораком для підписання Угоди про співробітництво в галузі оборони між нашими країнами.

Військова допомога є часткою підтримки, яку надає Україні уряд Канади і яка охоплює розвиток та гуманітарну допомогу, двобічну торгівлю та військово-оборонну співпрацю. Операція „UNIFIER“, завдяки якій Канадські збройні сили допомагають будувати, розвивати та модернізувати потенціал Збройних сил України, являє собою критично важливу деталю багатогранної допомоги Україні. Крім того, партнерство між нашим збройними силами ще більше зміцнило чудові стосунки, що поєднують наші народи. Ми вдячні за теплий прийом, з яким канадців вітають в будь-який приїзд до України, і бажаємо подякувати народові України за добрість та гостинність, виявлені до наших військових.

Канаду та Україну поєднують унікальні узи. Канада сповнена рішучості підтримувати народ України в побудові безпечнішої, стабільної та квітучої країни.

Христя Фріланд – Міністер закордонних справ Канади, Гарджіт Саджан – Міністер оборони Канади.

Українці Ізраїля вітають суд в Газі

Світлана Глаз

ТЕЛЬ-АВІВ. – 6 березня в Газі Міжнародний суд ООН розпочав розгляд позову Україна проти Російської Федерації про порушення Росією Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму та Конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації. Йдеться про дискримінацію етнічних українців і кримських татар в окупованому Криму. Українці Ізраїля підтримали початок судового процесу.

Прес-секретар товариства „Українці в Ізраїлі“ Євдокія Чумак сказала: „Про те, що в рамках агресії в Україні Російська Федерація нехтує правами людини говорили вже багато, однак, схоже, Росія нехтує цим і дотепер. Те, що Україна вперше подала позов до Міжнародного суду саме за фінансування терористичних дій в суверенній країні якою є Україна, безпрецедентна справа і, на мою думку, Україна вчинила правильно. Україна має діяти рішучіше, аби, нарешті, вирішити конфлікт на сході України та повернути незаконно анексований Крим“.

„За три роки, що триває окупація Криму та війна на сході України, загинули сотні українських воїнів та мирних жителів, зруйновано споруди, підприємства, тисячі людей залишилися без даху і змушені були стати біженцями. І все це через дії Кремля, – сказала Марта Христова, етнічна українка, яка багато років живе в Ізраїлі, але

не втратила зв'язок з Україною, де народилася, вболіває за долю держави і людей. – У запиті про застосування запобіжних заходів Україна просить суд зобов'язати Російську Федерацію припинити порушення міжнародного права, забезпечити ефективну контролю за своїм кордоном, припинити постачання зброї до України, зупинити підтримку незаконних збройних формувань, які завдають шкоди цивільному населенню України, а також утриматись від будь-яких подальших актів етнічної дискримінації в окупованому Криму“.

Посол України в Ізраїлі Генадій Надоленко прокоментував позов до суду: „Міністер закордонних справ України Павло Клімкін зазначив, що ми намагалися врегулювати існуючі проблеми шляхом переговорів протягом більше двох років, але Росія не бажає припинити свої порушення міжнародного права. Тому ми подали позов до Міжнародного суду ООН з метою притягнення Російської Федерації до відповідальності за ці порушення і відновлення прав українського народу, гарантованих цими міжнародними договорами, учасником яких є Російська Федерація. Що стосується розгляду справи по суті, то протягом кількох найближчих місяців Міжнародний Суд ООН повинен визначити розклад подання сторонами процесуальних документів, після чого будуть призначені усні слухання. Україна чекає на позитивний вислід на свої вимоги покарати країну, яка фінансує тероризм“.

Римська декларація ЕС...

(Закінчення зі стор. 4)

• Сильна Європа на світовій арені: подальший розвиток існуючих партнерських зв'язків Союзу, формування нових зв'язків і зміцнення стабільності і процвітання наших найближчих сусідів на сході і півдні, а також на Близькому Сході і в Африці і в усьому світі; Союз готовий брати на себе більше відповідальності та надати сприяння у створенні більш конкурентоспроможної і інте-

грованої оборонної промисловості; Союз прагне до зміцнення загальної безпеки і оборони, в тому числі у співпраці і взаємодоповнюваності з НАТО, з урахуванням національних обставин та правових зобов'язань; Союз співпрацює з Організацією Об'єднаних Націй і відстоює основні правила багатосторонньої системи, пишається своїми цінностями і захищає своїх людей, заохочує вільну і справедливую торгівлю і позитивну глобальну кліматичну політику.

„Європейська правда“

АМЕРИКА І СВІТ

■ Прокурора звинувачують в корупції

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Федеральний уряд 21 березня висунув звинувачення проти головного прокурора Філядельфії Сета Віліямса, закидаючи йому 23 випадки корупції та обману на урядовій посаді. 50-літній прокурор був двічі обраний на цей пост від Демократичної партії, і спочатку здобув репутацію реформатора, котрий не боявся арештовувати скорумпованих політиків. Але тепер його звинувачують в нахабному вимаганні хабарів в заміну за послуги. Хоч його платня є понад 175 тис. дол. річно, йому закидають, що він навіть привласнив собі понад 20 тис. дол. грошей соціального забезпечення й пенсії його матері, які були призначені на покриття коштів її перебування в старечому домі. Представник Федерального Бюро Розслідувань (FBI) сказав, що „така поведінка є безсоромною і широкомаштабною, як і ціла ідея, що головний прокурор так безцеремонно торгував бм своєю посадою задля фінансової наживи“. У січні філядельфійська Рада в справах етики наклала на С. Віліямса найвищу фінансову кару за своє 10-літнє існування – 62 тис. дол. – за те, що він затаїв отримання різних дарунків й послуг вартістю понад 175 тис. дол., хоч був зобов'язаний складати фінансові звіти про це. Минулого місяця С. Віліямс публічно вибачився за нанесення „неслави й сорому“ бюрові головного прокурора та оголосив, що не старатиметься про перевибір. Його адвокат заявив, що прокурор не думає резигнувати і не признається до вини. („The Philadelphia Inquirer“)

■ Конгресмени хочуть затримати посаду

ВАШІНГТОН. – 13 березня 167 законодавців з обох партій в Палаті Представників США звернулися відкритим листом до Президента Дональда Трампа, закликаючи його призначити спеціального посла Державного Департаменту для спостереження та боротьби з антисемітизмом в цілому світі. Ця позиція була створена 2004 року. Останнім послом був Айра Форман, колишній екзекутивний директор Національної єврейської демократичної ради, котрий був призначений Президентом Бараком Обамою в 2013 році. Д. Трамп має на меті скоротити бюджет департаменту на 37 відс. („The Times of Israel“)

■ Президент Кенеді втримував щоденник

БОСТОН. – 26 квітня в Бостоні буде виставлено на ліцензії щоденник Президента Джона Кенеді, який він втримував в молодому віці під час подорожі по Європі. Літом 1945 року тоді 28-літній Дж. Кенеді відбув поїздку як репортер до відпочинкового місця Гітлера в баварських горах. Відтак він написав у щоденнику, що Гітлер був легендарною особою та „однією з найважливіших осіб“ в історії людства. Дж. Кенеді втримував 61-сторінковий щоденник приблизно чотири місяці після смерті Гітлера. Власником щоденника є Дірдре Гендерсон, котра у 1950-их роках працювала дослідницею для тодішнього сенатора і майбутнього президента. Вона вказує, що Дж. Кенеді не проявляв жодних симпатій до нацизму та його злочинів, шанував Вінстона Черчіля. Сподіваються, що ліцензія принесе прибілино 200 тис. дол. за щоденник. (BBC)

■ Польща підтвердила вірність до ЕС

ВАРШАВА. – Президент Польщі Анджей Дуда сказав агенції „Ройтерс“ 24 березня, що його країна залишається вповні відданою Європейському Союзові (ЕС), і що яканебудь партія, яка захоче піти услід за Великобританією і вийти з ЕС, напевно, була б відкинена польськими виборцями. ЕС, до якого Польща увійшла 2004 року, не раз гостро критикував правлячу польську партію „Право і справедливість“ за її реформи Конституційного суду та інші заходи, кажучи, що вони підривають верховенство права. Польща найбільше користується фондами ЕС і має отримати 83.82 млрд. дол. в бюджетному періоді 2014-2020 років на різні проекти державної інфраструктури й на покращання своєї економіки. 25 березня тисячі поляків маршували у Варшаві та інших польських містах на підтримку членства країни в ЕС. („Reuters“)

Стільки партій – це несерйозно

Якби кількість політичних партій слугувала показником демократичної розвинутості суспільства чи свідчила б про його високий соціально-економічний рівень, то Україна вже давно вийшла б на перше місце в світі. На сьогоднішній день там зареєстровано 344 партії. Це навіть у порівнянні зі Східною Європою, котра у XX ст. також пережила, хоч і в меншій мірі, часи політичної несвободи, виглядає забагато. Наприклад, у Польщі діє 84 партії, у Словаччині – 56, в Литві – 38, в Молдові – 45.

Чому аж так відрізняється Україна? Можливо, до такої „партійної сверблячки“ заохочує вкрай спрощений механізм реєстрації партій: потрібна лише певна кількість підписів під проханням до Міністерства юстиції, при цьому зовсім не береться до уваги ні кількість членів цієї нової партії, ні те, якою мірою нову партію підтримують громадяни країни.

Однак, така несерйозна українська багатопартійщина насправді є результатом цілої низки причин і обставин, котрі заважають піднесенню політичної культури суспільства. По-перше, у своїй практичній діяльності найбільш впливовими виявляються ті партії, за якими стоять фінансово-промислові групи, іншими словами – олігархат. По-друге, весь політичний процес в країні занадто персоніфікований, коли партія залежить не від своєї програми, а від провідника і його особистої перспективності.

По-третє, і це належить до головних причин надмірної партійної розпорошеності в Україні, успадкована від советських часів політична система все ще, навіть після Революції Гідності, чинить перешкоди формуванню загальноукраїнської національної політичної еліти. У цьому важливому вимірі Україна, на жаль, поступається сусідній Польщі, Чехії, Словаччині, Угорщині, Прибалтійським республікам, де національні еліти виступають сконсолідованими і солідарними силами.

В Україні тим часом триває відверта або ледве прихована діяльність проросійських партій – „Опозиційного блоку“, нової партії україножерів Вадима Рабіновича і Євгена Мураєва „За життя“, партії „Соціалісти“, Блоку лівих сил.

До недобрих тенденцій належить дальша заява регіональних партій, як от Всеукраїнське об'єднання „Чоркашани“, Українська галицька партія, партія „Херсонці“, партія „Вінницька стратегія“. Останнім часом активно виникають партії національних меншин України: Грузинська партія України, Циганська партія України, Партія угорців України, Партія поляків України.

Недоліком політичної системи в Україні є відсутність сильної всеукраїнської ідеологічної партії. Об'єднання „Свобода“, котре позиціонує себе саме такою силою, не змогло навіть увійти в парламенти VIII скликання. І це не є випадковістю. В Україні ще не було влади, зацікавленої в сильній ідеологічній партії. Для цього є безліч способів дискредитації патріотичних сил.

Можливо, першим кроком до виникнення потужної політичної правниці стане недавнє об'єднання „Свободи“, „Правого сектору“, „Національного корпусу“, Конгресу українських націоналістів і Організації українських націоналістів. Спільна заява була досить рішучою: „Вперше в історії України об'єднують свої зусилля не довкола виборів, а довкола основоположних речей – ідеї та чину“.

Наступні парламентські і президентські вибори, швидше за все, виявлять міру практичної спроможності цього об'єднання.

ІСТОРІЯ

Чужинець полюбив Україну

Марта Осадца

Серед чужинців, котрі присвятили себе українській справі, чільне місце належить греко-католицькому священникові і архітекторові французько-німецького походження о. Пилипові Ру. Проте, на превеликий жаль, його ім'я ніколи не згадується в українській архітектурі, мистецтві та культурі.

Пилип Ру (Philip Ruh) народився 6 серпня 1883 року в Бікенольці, Франція. Мав французько-німецьке походження, хоча вважав себе більше німцем, ніж французом. Коли йому було 15 років, відправили його на навчання до монастиря у Голандію, потім навчався у Німеччині і саме тоді зацікавився мистецтвом і архітектурою. Священниче свячення отримав у 1910 році, після чого його відправили до Львова. Спочатку він перебував у гостях у Митрополита Андрея Шептицького, котрий започаткував відродження візантійської літургійної традиції в Українській Церкві. Потім, у 1910 році, у монастирі св. Василя Великого в Бучачі вивчав українську мову, культуру і способи побудови українських церков.

20 квітня 1911 року о. Пилип поїхав до Канади і протягом 10 років був місіонером-душпастирем у провінції Альберта, а потім був переведений до провінції Манітоба. У 1929 році прибув до Кукс-Крік, де був парафіяльним священником аж до смерті.

Він розробив і виконав проекти понад 50 церков, шкіл та інших споруд у Канаді і США. У ряді випадків працював разом з добровольцями на будівництві й був найвпливовішим архітектором Української Католицької Церкви, котрий вивчив національні архітектурні сакральні традиції, переосмислив їх відповідно до вимог часу і втілював українські форми сакральної архітектури на чужій землі. Тільки у Манітобі о. П. Ру спорудив 10 церков.

Сьогодні важко стверджувати, що було передосовою формування типового плану української церкви в Канаді. Чи це були католицькі храми романської доби, чи пам'ять про хрещаті укра-

їнські церкви?

Архітектор о. П. Ру створив у Канаді синтезу української барокової церковної архітектури з архітектурою великих західноєвропейських соборів.

Він сміливо поєднував українські традиційні мотиви, ренесансні риси та фрагменти класицизму. Такими еклектичними творіннями стали церкви св. Йосафата в Едмонтоні, Альберта, та церква Непорочного Зачаття у Кукс-Крік, Манітоба.

Особлива історія пов'язана з побудовою церкви Непорочного Зачаття („Степова катедрала“) у Кукс-Крік. Побачивши вперше безкрайні степові простори, о. П. Ру був захоплений, однак не мав ні будівельних матеріалів, ні робочої сили. Будівництво храму почалося у 1930 році і тривало 22 роки. Люди, у вільний від роботи час, під керівництвом о. Ру, будували храм власними силами. Все робилося вручну, без застосування будь-яких механізмів, навіть бетон вимішували вручну. Під час спорудження храму о. П. Ру скористався усіма знаннями, здобутими в Україні. 27 липня 1952 року відбулося освячення храму та гроту поблизу храму. Це грот є відображенням у бетоні грота в Люрді, Франція.

Помер о. П. Ру 24 жовтня 1962 року у шпиталі св. Боніфатія і був похований на цвинтарі Української католицької церкви в Кукс-Крік.

„Любив Бога, Українську Католицьку Церкву та український нарід любов'ю посвяти. Вічна йому пам'ять“, – написали вдячні парафіяни на надгробку на могилі о. П. Ру.

Львів

Церква Непорочного Зачаття у Кукс-Крік, Манітоба.

Парафіяни біля могили о. Пилипа Ру.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
Передплата	E-mail adukr@optonline.net
	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Про непорозуміння з книгою

Володимир Кривий, Олександр Долінай та інші представники української діаспори в США вирішили придбати книгу спогадів д-ра Володимира Горбового (адвоката Степана Бандери) „Погода совісті“, якої я є упорядником. „Свобода“ розповіла про цю книгу в числі 52-53 2016 року, Мушу повідомити, що мова йде про придбання книги шляхом міжнародних грошових переказів, тому в багатьох випадках дійшло до проблемних ситуацій, коли я або не зміг інкасувати чеки, надіслані покупцями, або взагалі не отримав поштою листів із чеками від покупців книги.

Прошу пересилати свої листи з чеками рекомендованим листом, а в чеках

обов'язково вказувати моє ім'є та прізвище, як отримувача ваших чеків, бо інакше чеські банки не можуть мені згідно з чеським законодавством проплатити ваші чеки.

Моя поштова адреса: Přílepská 1692, Roztoky u Prahy, 252 63, Czech Republic, електронна пошта: oleg.pavliv91@gmail.com, телефон: (420) 776-243-165, сторінка в інтернеті: www.lsoukromaknihovna.jimdo.com на випадок додаткової комунікації зі мною. У поштових листах надсилайте свої електронну пошту і телефон.

Олег Павлів
Розтоки у Праги, Чехія

Зустрінемося у Холодному Яру

20 березня відбулося засідання Всеукраїнського організаційного комітету вшанування героїв Холодного Яру, у якому взяли участь керівники Історичного клубу „Холодний Яр“, Легіону Свободи, партії „Національний корпус“, Всеукраїнського об'єднання „Свобода“, партії „Правий сектор“, полку „Азов“, ряду громадських організацій.

Офіційні заходи розпочнуться 29 квітня в село Медведівці на Черкащині, де відбудеться Музичний фестиваль вояцької пісні „Холодний Яр-2017“. Далі буде виїзд в село Івківці, на гору Семидубову, де згідно з легендою поховано Гетьмана України Богдана Хмельницького. В її околицях будуть проведені військово-спортивна гра, дитячий турнір зі стрільби з пневматичних рушниць та стрейбольних автоматів (з

м'якими кулями).

30 квітня в селі Мельники розпочнеться меморіальне віче на славу козакам і старшинам полку гайдамаків Холодного Яру, а на цвинтарі будуть віддані почесні Головному отаманові Холодного Яру Василеві Чучупаці та козакам-холоднорцям, похованим у братській могилі. На берегах Гайдамацького ставу вояки полку „Азов“, Легіону Свободи, „Правого сектора“ та інших вояцьких формацій освятять зброю, після чого відбудеться урочистий випуск сержантської школи ім. Євгена Коновальця. Буде вшановано могилу холоднорського сотника Івана Компанійця, похованого на території Мотриного монастиря.

Історичний клуб „Холодний Яр“,
Київ

Буде українське свято

Фундація сім'ї Воскобійників, факультети гуманітарних наук, аграрних наук, катедра германських і слов'янських мов та літератур в Пенсильванському державному університеті 4 квітня відзначатимуть 25-річчя українських студій в Пенсильванії. Також відзначатиметься 25-річчя співробітництва у галузі лісового господарства і сільськогосподарських наук з Національним університетом біоресурсів та природокористування в Києві. Ректор та представники цього університету будуть присутні на святі.

У програмі свята: презентація книги спогадів Галини Воскобійник „Freedom and Beyond: My Path from Ukraine to a New Life in America“, а також романа про Львів проф. Михайла Найдана „Seven Signs of the Lion“ (актор Майкл Берноський читатиме уривки з книг), д-р Маркіян Добчанський з Стенфордського університету і науковий дослідник товариства ім. Петра Яцика в Торонтському університеті виступить з лекцією „Спадщина радянського державного будівництва: історичні засади російсько-українського конфлікту“.

Відбудеться прийняття в університеті за сприяння сім'ї Воскобійників, на якому буде виставка робіт українського майстра різьби з дерева Сергія Карпенка та виступ відомого українського гурту „Даха Брахма“ у концертній залі „Schwab Auditorium“. Цей гурт створює несподіваний музичний світ на перетині фолкльору та театру, використовуючи традиційну музику з різних регіонів України.

С. Карпенко мав виставки в Україні та США. Його вироби відомі витонченою технікою, а також презентацією традиційної історичної тематики в унікальному рельєфному дерев'яному різьбярстві.

Михайло Найдан,
Юніверситі Парк, Пенсильванія

Переклад з англійської мови: Василь Бялик

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі .doc.

ТОЧКА ЗОРУ

Бандерівці перемогли

Юрій Лапаєв

Я народився в російськомовній родині і, звичайно, розмовляв виключно російською мовою. Мешкав у невеличкому кримському містечку на узбережжі Чорного моря. І хоча юридично це таки була Україна, але української культури та мови там майже не було.

Тоді в Криму українська мова сприймалася трохи незвично. Як щось екзотичне, не зовсім зрозуміле, а тому часом просто смішне. Ми знали кілька анекдотів про особливості перекладу деяких українських слів. З надхненням дражнилися почутими в новинах незрозумілими словами. У школі я мав, здається, одну чи дві години на тиждень української мови, та й то лише в старших класах. Тоді як англійської та німецької було по п'ять шість з перших років, бо школа – з поглибленим вивченням чужоземних мов. Ну а українська ж не чужоземна...

Єдине, що інколи нагадувало про Україну, — це музика. „ВВ“, „ТНМК“, „Брати Гадюкіни“... Пісні українською мовою сприймалися круто, але знову ж таки як екзотика. Почути цю музику в Криму було непросто, адже місцеве кабельне телебачення транслювало здебільшого російські канали. Українські ж були непопулярні, їх переважно вмикали, щоб подивитися на новини та футбол. Майже не було укра-

їнської музики і в продажі, навіть серед піратських записів.

З виступами на півострів з завидною регулярністю приїжджали Алегрова, Кіркоров та „Любэ“ разом з іншим непотрібом російської попси. А от українські виконавці традиційно до Криму не добиралися.

Попри це все, я чомусь відчував себе українцем, любив свою країну. Навіть інколи вступав у суперечки з рідними або просто знайомими щодо України та її місця у світі. Це взагалі серед кримчан і гостей півострова був такий собі популярний вид спорту — порівнювати життя в Криму (Україні) та Росії. Зазвичай не на користь України. „Братній народ“ приїжджав з валізами грошей на відпочинок і розповідав казочки про велику та багату країну, до складу якої ми (кримчани) неодмінно повинні повернутися з часом. Особливо раділи при цьому відставні військові, підраховуючи подумки фантастичні суми нових російських пенсій. Найгірша позиція в Україні була за часів Віктора Ющенка, адже різниця між президентами була, як кажуть, видна неозброєним оком, чим радо користувалися росіяни.

Потім був університет в іншому не менш російськомовному місті Харкові. Там, уперше напевно, я побачив українців, що розмовляють українською мовою, хоч як дивно це прозвучить. Вони були

меншістю й принагідно переходили на російську. Лекції переважно читалися не державною мовою. Були, звісно, винятки, які створювали для мене проблеми. Якусь там вищу математику й так доволі складно зрозуміти, а якщо ще й „чужоземною“ українською.

Київ зустрів більшим співвідношенням використання української мови. Назви вулиць і закладів, транспорт, афіші. На диво, мені це здавалося більш-менш природним, не викликало якогось спротиву чи непорозуміння. У моду поступово приходила українська культура. Людей у вишиванках почали сприймати вже не як диваків, а як стильних „перців“. На музичному Олімпі дедалі більше стало цікавих україномовних гуртів. Проте державні керівники та люди бізнесу переважно ще схилялися до російської мови, залишивши українську для „маленьких людей“.

Переламним особисто для мене став 2014 рік. Навіть не Майдан, а окупація Криму. І перші новини з російських джерел про „криваві звірства націоналістів у Києві, які вбивають за російську мову“. Я, абсолютно російськомовний, працював тоді в центрі столиці в російській компанії і відповідно до логіки московських пропагандистів повинен був стати однією з перших жертв убивць-бандерівців. І неможливо було пояснити рідним на півострові, чому я і далі підтримую

„хунту“. Приблизно в той час вирішив перейти на українську мову, спочатку хоча б на письмову.

Не зрозуміли вони, коли я сам став одним з „карателів“, добровільно вступивши до Збройних сил України. На позиціях у наметах біля буржуйки збиралися хлопці з усієї країни в американсько-британськонімецькому камуфляжі й військово-матірним суржиком висміювали повідомлення сепаратистів про підступні пляни „хунти“ насильно провести українізацію. Зустрів я там і багато кримчан, які полишили свої рідні місця та, не зрадивши присягу, і далі воюють у складі ЗСУ. Це не зрозуміють у Криму чи недореспубліках: окупанти їх лякали мовою, а половина бійців, які зараз захищають Україну, говорять російською. Як і більшість тих, хто тепер уже навіки залишився в строю. Така гірка іронія долі.

Надворі вже 2017 рік. У Києві легко можна знайти російськомовну пресу, майже безперешкодно працюють компанії з Росії. Люди на вулицях і зараз спілкуються більш зручною для себе мовою. Досі немає підтвердження злочинів „хунти“ на тлі мовного питання.

Але в моєму випадку бандерівці перемогли — я стаю україномовним. Не з примусу, а тому що розумію важливість цього питання для мене особисто й для майбутнього країни.

„Український тиждень“

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Євген Станкович виступив в Нью-Йорку

Богдан Марків

НЬЮ-ЙОРК. – 19 березня Український Інститут Америки вітає провідного композитора України Євгена Станковича. У зустрічі брали участь композитори Є. Станкович, Леонід Грабовський, диригент Адріан Британ з ведучою, скрипалькою Соломією Івахів. Розмова велася про стан видавництва музичних творів, їхнє виконання та зацікавлення слухачів сучасною музикою.

В музичній програмі представлено антологію камерних творів Є. Станковича за 1968-2014 роки. Концерт почався сонатою для флейти й фортепіано „Танці на квітках. Дюймовочка” (2014 рік). Соната написана згідно з байкою Йогана-Крістіана Андерсена. Виконали її Нора Лі Гарсія при участі фортепіано Філіпа-

Учасники концерту (зліва): Соломія Івахів, Євген Станкович, Філіп-Едвард Фішер, Таня Банністер, Івес Джарамраж. (Фото: Христина Стасюк)

Едварда Фішера.

Триптих „На Верховині” для скрипки і фортепіано з 1972

року, який має частини: „Колискова”, „Весілля” та „Імпровізація” виконали С. Івахів з новою

на нашій сцені піаністкою Танею Банністер.

„Фреска Майдану” з 2014 року – це твір, написаний після Революції Гідності в Києві. Після гнітючо-моторошних хвилин побиття мирного населення твір закінчився перемогою народу з тихим відгомном національного славня. „Фреска Майдану” справила велике враження на слухачів.

Дві п'єси для скрипки і чельо з 1972 року С. Івахів та Івес Джарамраж відтворили як віртуозний двобій, що переплітався подвійними нотами в обох інструментах. „Епілоги” для піанотріо з 2007 року виконали Т. Банністер, І. Джарамраж, С. Івахів. Одночастинна п'єса мала різні інструментальні прийоми і була найкращим доробком композитора.

Фільм про бандуристів висвітлено у Випані

Александра Тершаковець-Завадівська

ВИПАНІ, Нью-Джерсі. – 5 березня, у головній залі Українського Американського Культурного Центру Нью-Джерсі, було висвітлено новий фільм „Хоробра сімнадцятка” – про історію першого складу Української Капелі Бандуристів (17 музикантів), яких в 1942 році німецька окупаційна влада вивезла з України та ув'язнила в таборах примусової праці.

Змушені виступати по таборах, бандуристи своїми піснями несли духовну підтримку та розраду невольникам-остарбайтерам, а опісля скитальцям – у таборах переміщених осіб. В 1949 році саме музика допомогла капелі зна-

йти вільне життя за океаном. Фільм також досліджує коріння унікальної музичної традиції – інструменту бандури.

Імпреза, безкоштовна для публіки, була спонсорована 86-им Відділом Союзу Українок Америки і Українською Американською Федеральною Кредитівкою „Самопоміч”. Понад 100 присутніх були зворушені фільмом й вітали оплесками продюсера фільму Ореста Сушка, який приїхав з Торонто. Бандуристка Калина Лещук, наймолодша членка Українського Жіночого Ансамблю Бандуристів Північної Америки, заграла дві пісні.

О. Сушко, самостійний кінопро-

фесіонал з 30-літнім досвідом, сказав, що його головною мотивацією до творення фільму було бажання вшанувати пам'ять батька і діда, які були інспіраторами фільму.

Батько кінорежисера Макар Сушко був першим членом Української Капелі Бандуристів з Канади. Він студіював у Львівській музичній консерваторії, вивчав літургійні наспіви у Кременці. З часом Григорій Китастих, музичний керівник капелі, запросив його вступити до капелі, спершу у Німеччині, а відтак бути учасником першої тури по Канаді у 1949-1950 роках.

Прем'єра фільму відбулася в Торонто під час Міжнародного кінофестивалю у 2014 році. Директор кінопрограм Джесі Венте написав: „Цей фільм є заповітом відвічної сили мистецтва і людського духа, навіть серед найбільших страждань. Музика підносить, збагачує та перетворює дух, мислення і думку, проливаючи світло на історію культурного виживання, яке просвітлюється навіть ще більше сьогодні”.

До тепер фільм показано у багатьох містах Канади, в Монреалі, Віндзорі, Гамільтоні, Вініпегу, Саскатуні, Реджіні, Едмонтоні, Калгарі, і США – у Клівленді, Дітройті, Чикаго, Нью-Йорку, Лексінгтоні, Стемфорд, Філадельфії. Висвітлено фільм також у деяких університетах (Колумбія, Веслеен, Меморіал), а вкортці буде висвітлений у Торонтському університеті. Фільм недавно показано у Дюсельдорфі, Німеччина, йдуть старання, щоб фільм завітав в Україну.

Для майбутніх поколінь О. Сушко і Українська Капеля Бандуристів готують науковий пакет про бандуристів wraz з копією фільму. Це буде подарунок для випусників „Рідної Школи” в США та Канаді. Більші інформації для показу фільму у своїх громадах можна знайти на інтернет-сторінці: <http://musicofsurvival.com/> або звернутися електронною поштою: musicofsurvival@gmail.com

Переклад з англійської мови:
Оксана Тарасюк

Наукове Товариство ім. Шевченка

в Америці

запрошує

на доповідь

кандидата соціологічних наук

Вікторії Середи

(Український Католицький Університет)

Стипендіатка УНІГУ 2016-2017 рр. Організаторка та учасниця понад 30 соціологічних досліджень, засновниця Науково-дослідного центру „Жінка і суспільство”, науково-дослідного центру „Суспільство прикордоння: Історія і сучасність”, членка Соціологічної асоціації України.

**„Зміни ідентичностей
в Україні після Євромайдану”**

**в суботу, 8 квітня 2017 року
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Учасники та організатори програми (зліва): Михайло Козюпа, Ярослава Мулик, Христина Бонакорса, кінорежисер Орест Сушко, Марійка Тершаковець, Аня Тершаковець-Томко і Александра Тершаковець-Завадівська.

Шевченкове свято єднає українську родину

НОРТ-РОЯЛТОН, Огайо

Олександр Федорчук

12 березня українці Велико-го Клівленду зібралися в залі при Українській православній церкві св. Трійці Київського Патріархату на святкування 203-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка. Відкриваючи програму святкового вечора, голова Управи Українських Злучених Організацій (УЗО) Марта Ліщинська-Келегер звернулася до гостей зі словом про Т. Шевченка.

Святковий концерт розпочався віршем Т. Шевченка „Садок вишневий коло хати” та піснею „Уклін тобі, Тарасе” у виконанні вихованців дитячого садочка „Світличка” 130-го відділу Союзу Українок Америки (музичний керівник Наталя Боечко).

Програму, яку підготувала голова Комісії у справах Шевченківського свята від УЗО Марія Іванків, продовжили виступи гуртків та ансамблів. Школа українознавства Товариства „Рідна Школа” представила інсценізацію романтичної баллади Т. Шевченка „Причинна” (художні керівники Галина Клебан, Оксана Коровай, музичний керівник Ігор Гнида, декорації – Наталя Ярош, Жанна Петрів). Квартет „Байда” (мистецький керівник Володимир Андрусишин) виконав пісні „За байраком байрак”, „По діброві вітер віє”, „Берестечко”. Пласт

показав уривок з поеми Т. Шевченка „Гамалія” (постановка Мирослави Стасюк). За ідеєю Іванки Курдоби та Галини Гармаш члени Спільки Української Молоді (СУМ) виконали інсценізацію поеми „Тарас”.

Під диригування Лесі Сенів та акомпаніємент Марії Мунтян, вихованці дитячого садочка „Сонечко” й учні Школи українознавства ім. Т. Шевченка при Українському православному соборі св. Володимира заспівали „Сонце України” та „Пісня школярів”. Пісні „Учітєся, брати мої” та „Україна моя” прозвучали у виконанні хору дітей цієї ж школи. Солю виконували Христини Логвинюк та Поліна Корнюшенко, диригувала М. Мунтян, акомпаніювала Л. Сенів.

Завершив концерт жіночий вокальний гурт „Зоря” під керівництвом Наталі Махлай піснями „Садок вишневий коло хати”, „Зачарована Десна” та „Заповіт”.

Після концерту усіх запросили на каву та солодощі, якими власники крамниць „Ukrainian Village Deli” й „International Food and Deli” та СУМ частували гостей.

М. Іванків від імені УЗО подякувала директорам шкіл Володимирові Боднарові та Мирославу Черен, усім вчителям і батькам, які допомагали у підготовці й проведенні концерту. Подякували настоятелю парафії св. Трійці в Норт-Роялтоні о. Романові Загурському та парафіяльній управі за залу, в якій відбулося це свято.

Виступають вихованці дитячого садочка „Світличка”.

САВТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерзі

25 березня залу Сестрицтва Покрови Пресвятої Богородиці при Українській православній церкві св. Андрія Первозваного заповнили численні гості, які прийшли на Шевченкове свято у Школі українознавства при цій церкві. Гостей привітала директор школи Галина Маринець. Потім діти – від малят передикілля до старшокласників – співали і читали вірші, а в кінці до виконання „Заповіту” винесли жовте і синє полотнища й утворили прапор України. На концерті співали солю Марта Галагоза і Вероніка Наливайко, на скрипці грала Таня Лабовка, був зворушливим виступ цьогорічних випускників Маркіяна Данищука та Христини Старожитник разом з її молодшою сестрою Іванкою. (Фото: Левко Хмельковський)

НОРТ-ПОРТ, Флорида

Віра Боднарук

Українська громада 11 березня в Осередку св. Андрія відзначила роковини Тараса Шевченка. Звучали пісні на слова Т. Шевченка у виконанні хору під проводом Заслуженого діяча мистецтв України Михайла Цапара.

Голова Громадського комітету Віра Боднарук відкрила вечір і розповіла про роль Т. Шевченка у відродженні незалежності України. Ведуча вечора Рома Гуран представила хор, який започаткував свій виступ „Заповітом” Т. Шевченка, потім полинули „Думи мої”, „Садок вишневий коло хати”.

Вірш „Мені тринадцятий минало” декламував Любомир Дядишин перед словом Лариси Шпон „Жінки в житті Шевченка”. Портрети восьми жінок, які підготували

Віктор Лісничий і Анна Мацілінська, були показані на екрані під час доповіді Л. Шпон.

Вірш Лесі Українки „На роковини Шевченка” декламувала Лідія Михалович, виступило тріо в складі Василя Феся, Ореста Грицика та М. Цапара. Хор виконав молитву „Через поле України ішла Божа Мати”, а „Спи Тарасе, батьку рідний” виконав хор з солістами В. Фесьом та О. Грициком і на закінчення програми могутнє „Реве та стогне Дніпр широкий” з участю всіх присутніх.

На пам'ятку гостям залишилася програмка вечора з портретами жінок в житті Т. Шевченка, яку майстерно виконала А. Мацілінська.

Підготували свято Р. Гуран, Ліда Білоус, Леся Попель, Галя і В. Лісничі, Дарія та Євген Томашоскі, А. Мацілінська, Катя Стецюк, Одарка Горбачевська, Л. Шпон, Богдан Боднарук, Яра Літош та Оксана Лев.

Громадський хор під орудою диригента Михайла Цапара. (Фото: Віктор Лісничий)

НЮ-ЙОРК

Валентина Глушак

11 березня Школа Українознавства Товариства „Самопоміч” віддала шану Тарасові Шевченкові. Свято розпочалося зверненням директора школи Івана Макара до учнів та гостей свята з словами: „Тарас Шевченко був тим світлом, яке не дало українцям упастися у зневіру у часи московського поневолення, у часи коли українці були кріпаками на своїй землі. Він був символом волі під час Революції Гідності для майданівців, коли вони своїм життям виборювали волю для України”.

Святкову програму розпочали учні 6-ої та 7-ої класу піснею на слова Т. Шевченка „Думи мої”. Кожна класа, від „Світлички” до 12-ої, мала свій виступ. Учні декламува-

ли вірші, співали пісні. Учні 12-ої, 10-ої та 8-ої класу показали виставу „Назар Стодоля”. Українські строї, до стилю прибрана сцена зачарували глядачів. Організатором вистави була вчителька української мови Оля Матвійшин.

Наймолодші учні школи – „Світличка” – на бандурах виконали пісню „Зацвіла у долині червона калина”. З учнями працювали вчителька Марія Сідляр та її помічниця Аркадія Перекліта.

Вчителька музики Еля Романишин навчила учнів співати, а вчителька Анастасія Антонів – грати на фортепіані. Готували свято батьківський комітет і Товариство „Самопоміч” на чолі з головою Наталею Думою, яка також була присутня на концерті.

Завершився концерт урочистим виконанням Шевченківського „Заповіту” та національного гімну України.

Школа Українознавства Товариства „Самопоміч” на святі Тараса Шевченка. (Фото: Андрій Коваль)

SAVE THE DATE! **JULY 14-16, 2017**

11th Annual
Cultural Festival

Soyuzivka
Heritage Center

216 Foordmore Rd, Kerhonkson, NY 12446
www.Soyuzivka.com | 845 - 626- 5641

The Ukrainian National Association Inc.
will host a presentation by

Dr. Petrusia G. Kotlar
**“Wellness and Nutrition
 as a Means to Healthy Longevity”**

Saturday, April 22, 2017, at 2:00 p.m.
 at St Michael Ukrainian Catholic Church Hall,
 569 George Street, New Haven, CT

Topics to be discussed include:

- Ethno-nutrition
- Seasonal Eating
- Nutritional Trends in 2017
- Alternatives to Chemical Medicine

Admission: gratis
Healthy snack tasting

Organized by UNA Connecticut District

Dr. Kotlar, chiropractor, is a well-known alternative health care provider practicing for 33 years. Her holistic wellness practice in NYC encompasses spinal health, nutrition, exercise and apitherapy. As part of her continuing education studies, Dr. Kotlar has completed coursework on Nutritional Protocols for Daily Living, Principles of Digestion, and Fundamentals of Herbal Therapy in Endocrinology and Cardiac Health, among others.

На відкритті виставки. (Фото: Левко Хмельковський)

Наталія Павленко та Юрій Міщенко.

Виставка представила петриківський розпис

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – 19 березня Український історико-освітній центр запросив шанувальників народного мистецтва на виставку „Петриківка. Весна“, на якій було показано частину колекції Наталії Павленко та Юрія Міщенко, котрі вже понад 10 років збирають петриківські „малювки“ та інші мистецькі вироби з цього незвичайного села.

Ю. Міщенко розповів, що під час подорожі Україною 10 років тому їх покликала Петриківка і вже не відпустила. Воно й не дивно, адже родоводи обох походять з Подніпров'я, з Полтавщини та Київщини, а петриківський розпис, „петриківка“, зародився в селах козаків-переселенців саме з Полтавщини, Слобожанщини та Поділля.

У двох експедиціях 1911 і 1913 років до Петриківки завітала з Санкт-Петербургу молода художниця Євгенія Евенбах, яка збирала та перемальовувала зразки народної творчості Катеринославщини. Її знахідки лягли в основу виставки в Петербурзі 1913 року. Саме цей рік вважають роком першої вістки про петриківський розпис. Є. Евенбах зацікавилась творчістю майстрині Тетяни Пати (1884-1976), розповіла про неї видатному історикові й етнографові Дмитрові Яворницькому. Він перший сприяв громадському визнанню її творів як справжніх цінностей народного мистецтва. На його замовлення для Дніпропетровського краєзнавчого музею Т. Пата виконала килим та два ескізи розпису димоходу.

Т. Пата народилася в бідній багатодітній селянській родині Якіма Мартиненка і з 14 років заробляла на хліб тим, що по хатах розписувала квітами димоходи печей.

На відкритті виставки директор Українського історико-освітнього центру Наталя Гончаренко представила обох колекціонерів, які розповіли про своє зібрання. Н. Гончаренко подякувала за влаштування виставки її кураторам Оксані Пасакас і Михайлові Андрицю, їхнім помічникам оо. Василеві Пасакасові і Василеві Шаку. Опісля М. Андриця розповів присутнім про петриківський розпис.

Серед перших його дослідників була Євгенія Берченко, яка у 1928 році, в Ленінграді, організувала виставку настінного малювання, на якій були показані петриківські розписи на папері, що ними обклеювали частину стін та розвішували, як рушники. Виставки петриківських майстрів відбулися у 1935 і 1936 роках в Києві, Ленінграді та Москві, на

яких були представлені роботи Т. Пати, Надії Білокінь, Ярини Пилипенко, Ганни Ісаєвої, Василя Вовка і Галини Павленко.

Це сприяло влаштуванню в Петриківці дворічної школи декоративного малювання, якою керував художник-мистецтвознавець, син лікаря Олександр Статива, який усе життя присвятив Петриківці та її мистцям, а у 1928 році організував артіль художньої вишивки „Вільна селянка“. Головною вчителькою малювальниць була Т. Пата, яку вважають засновницею мистецької школи петриківського розпису, хоча вона зазначала, що навчилася розписові від бабусі.

О. Статива перевіз до Києва п'ятьох майстринь, які вперше запровадили петриківський розпис на порцеляні. Почала його в 1936 році Г. Павленко, яку підтримали Віра Павленко, Марфа Тимченко і Пелагея Глущенко. Новину освоїли з 1944 року на Київському експериментальному кераміко-художньому заводі, де працювали сестри Павленко і Віра Клименко-Жукова, котра з 1947 року очолювала відповідний відділ підприємства. Порцелянові вазі, розписані особисто М. Тимченко, дарували гостям з інших країн, зокрема Президентів США Річардові Ніксону.

У Петриківці було створено артіль петриківського розпису, де працювало 16 майстрів. У 1961 році артіль було перетворено на фабрику „Дружба“. Головним художником фабрики був Федір Панко. Прикрашені петриківським розписом тарелі, скриньки, вазі експортували до 80 країн світу, але у 2006 році фабрику ліквідували і 2011 року остаточно знищили.

Проте слава петриківського розпису не минула. У видавництві „Мистецтво“ було випущено низку альбомів з репродукціями петриківських розписів, у селі діє Центр народного мистецтва „Петриківка“, яким керує народний художник України Андрій Пікуш. У 2000, 2010 і 2013 роках „Укрпошта“ тричі випускала поштові марки з петриківськими „малюнками“. Зчіпка марок 2000 року, присвячена Т. Паті, містить її портрет і дві марки з зображеннями робіт художниці. У 2016 році Національний банк України ввів у обіг дві пам'ятні монети „Петриківський розпис“.

З 2007 року в Петриківці щорічно проводиться обласний фестиваль народної творчості „Петриківський дивоцвіт“, на який традиційно збирається багато майстрів петриківського розпису, а також представників інших напрямків народного мистецтва. У 2012 році відкрито навчання з петриківського розпису у Дніпропетровському театральнo-художньому коледжі. 5 грудня 2013 року петриківський розпис було включено до Репрезентативного списку нематеріальної культурної спадщини людства ЮНЕСКО.

Усе ж петриківські майстри потребують матеріальної підтримки, тому виставка в Сомерсеті була також продажем „малювок“ на користь мистців і частково – Українського історико-освітнього центру. На виставці показано частину колекції Н. Павленко та Ю. Міщенко, а друга частина від 8 квітня стане виставкою в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку.

У Сомерсеті виставка діятиме до 30 червня. Адреса: 135 Davidson Ave., Somerset, NJ 08873. Тел.: 732-356-0132.

Галина Назаренко. „Козак Мамай“.

Галина Назаренко. „Хати́на“.

Галина Назаренко. „Великдень“.

Прикро і боляче...

(Закінчення зі стор. 1)

виялося, мов дим. Політичний авторитет львівського голови втону в горах сміття.

Другу картинку створюють критичні до влади суспільні настрої, й вона не менш переконлива: А. Садового переслідують передусім як провідника партії „Самопоміч“, котра не йде на жодні сумнівні компроміси з владою, зокрема в питанні бльокування торгівлі з сепаратистськими бандами окупованих територій Донбасу. І вся історія зі сміттям – це неприхований тиск Президента Петра Порошенка на „Самопоміч“ як на політичного опонента, помста за самостійність фракції у Верховній Раді. Тобто, може статися, що чим більше А. Садового Київ намагатиметься дискредитувати, тим більше люди у Львові, і не тільки там, не повірять. В цей спосіб влада досягне результату, протилежного бажаному, – мимоволі посприє поверненню львівського голови у велику політику.

Неупереджені журналісти вже

пишуть, що центральна влада свідома загання А. Садового у глухий кут, закривши перед львівським сміттям усі смітєві полігони України. Останній полігон, з яким Львів мав угоду, розташований у Покровську Донецької області. „Раптом подзвонив власник і сказав, що змушений розірвати угоду через тиск з боку державних структур“, – розповів на своїй сторінці у „Facebook“ А. Садовий.

„Особливо цинічно і навіть знущально поводитьсь Прем'єр-міністр Володимир Гройсман. – пише у львівській газеті „Високий замок“ її головний редактор Наталя Балюк. – Мовляв, ми, звичайно, можемо допомогти засміченому по вуха Львову, але нехай Садовий сам щось робить. А позицію сміттєзвалищ, які відмовляються приймати львівське сміття, пояснює так: „Відмовилися співпрацювати з мером Львова Андрієм Садовим, бо не бачать бажання розв'язати проблему з його боку, а тільки постійні зволікання“. Цікаво, звідки прем'єр знає, що думають директори чи власники полігонів? І чому їхнє „бачення“ збігається з баченням того ж Гройсмана?

Це нагадує ситуацію, коли людині дуже треба в туалет, а всі туалети перед його носом нахабно закривають. При цьому кажуть, що ми б могли для тебе відкрити туалет, але не будемо цього робити, бо ти сам маєш якось виходити зі складного становища, сам щось роби. І взагалі, треба було раніше думати, що у тебе виникне відповідна потреба, а ти зволікав. Через це ми тебе покараємо і в туалет не пустимо. Сам викручуйся. Єдине, що людині залишається у цій ситуації, це, вибачте, обіс...тися. Саме цього майже 10 місяців домагаються опоненти міського голови Львова“.

П. Порошенко – у двозначній ситуації. З одного боку, він добре розрахував час і форму політичної розправи над очільником „Самопоміч“ – до виборів ще два роки, ніхто не може ні в чому запідозрити його, Президента, бо провина львівського голови самоочевидна. З іншого ж боку, П. Порошенко має в парламенті вкрай непевну більшість, і хто знає, які процеси почнуться у Верховній Раді ближче до виборів, хто з ким розійдеться, а хто з ким зійдеться. Тому, попри знешкодження потенційного опо-

нента, потрібна й дипломатія.

18 березня П. Порошенко запросив А. Садового „на чай“. Про подробиці розмови ніхто не знає, А. Садовий сказав лише, що вони з президентом по-різному діляться на головні проблеми країни, зокрема на проблему Донбасу.

Іншими словами, „Самопоміч“ зберігає важко здобуту авру політичної невідступності.

Насамкінець – позитивна вістка. Французька компанія „Egis“ погодилася спроектувати рекультивацію смітєвого полігону в Гривовичах. Львівська міська рада підписала з французькою компанією відповідний меморандум. У місті вже працюють французькі фахівці, які здійснять аналіз ділянок, виділених для об'єктів переробки твердих побутових відпадів. Фінансуватися проект буде за рахунок гранту французького уряду на суму 650 тисяч євро. Львівська міськрада розраховує розпочати роботи з рекультивації вже в цьому році.

Як відомо, „Egis“ є автором проекту рекультивації смітєвого полігону у Марселі (Франція), який вважається одним з найбільших в Європі.

Куди нас несе...

(Закінчення зі стор. 2)

ня робить імовірними радикальні малопрогнозовані сценарії розвитку подій.

Хто дорожить майбутнім України і власних дітей, у „російську рулетку“ грати не буде.

Сьогодні одним з вирішальних стає фактор часу. Дії влади ставлять під сумнів стабільність ситуації вже у найближчі півроку-рік. Чим гучніше звучатиме „влада сильна, як ніколи“, тим більші сумніви.

Бльокада окупованих територій показала, що українська влада вже де-факто не має повного контролю над ситуацією. Розпочалися процеси, якими влада вкрай незадоволена, але фактично тривалий час нічого вдіяти не може.

Значить, новим силам уже через півроку-рік потрібно бути готовим суттєво впливати на ситуацію. Незалежно від того, будуть позачергові вибори чи ні.

Щоб перемогти стару еліту, потрібно кардинально змінити політичні правила гри. Щоб почати такі кардинальні зміни – не потрібно чекати ні нових законів, ні виборів. Потрібно створити справжню системну опозицію. Яку нинішня влада не могла б собі дозволити ігнорувати. Яка запропонувала б принципово нову систему функціонування держави і бізнесу.

Яка у разі отримання влади могла б негайно діяти – а не розробляти плани і шукати виконавців. Яка у критичний момент змогла б спрямувати соціальну енергію у конструктивне русло.

Щоб Захід побачив політичну силу, здатну вирішувати українські проблеми, а не перекладати їх на плечі Заходу.

Ціль – за півроку-рік вийти на мінімум 35-40 відс. народної підтримки. В умовах колосального суспільного запиту, при новаторських методах, завдання більш ніж реальне.

Акцент має бути не на політичних технологіях, а на принципово новій якості політичного продукту. Це значно збільшить ефективність і колосально зменшить потребу у фінансових ресурсах на маркетинг.

В основі повинна бути не критика, а конструктивні системні пропозиції.

Справді принциповий реформаторський підхід зробить неможливим копіювання і мімікрію з боку політсил старої еліти. Якщо метод реально унеможливило маніпуляції – для старої еліти він критично неприйнятний.

Нова, справжня системна опозиція – це не вивіска на грудях, не стиль риторики.

Це мінімум чотири обов'язкові риси:

1. Принциповість виключно першої свіжості.

Не можуть бути системною опозицією ті, хто мовчки дозволяє Президентові, представнику виконавчої влади, під час агресії давати іншим державам офіційну обіцянку змінити Конституцію. Хто голосує за „партійну диктатуру“. Хто при владі і в опозиції декларує діаметрально протилежні погляди. Хто засвідчує вибірково принциповість.

Не кажучи вже про тих, хто не може пояснити, звідки у рідні з'явилися величезні гроші.

2. Вміння мислити і діяти стратегічно, системно.

Малоефективною є боротьба за прийняття нових законів, коли у влади є можливість застосовувати вибірково або ігнорувати будь-які закони і правила.

Малоефективною є боротьба з тотальною корупцією, коли недотримання є її основне джерело.

Основи системи – контроль суспільства над владою і правосуддя. Які основи – такий стан країни.

Горе країні, в якій президент може на все впливати, і при цьому фактично ні за що не відповідати.

Системна опозиція повинна розпочинати реформи з дієвих механізмів контролю над президентом і позбавлення його можливостей для маніпуляцій. Наприклад, зі зміною складу Центральної виборчої комісії.

Те ж саме – для голови Верховної Ради і депутатів, інших найвищих чиновників. Корумповані судді не повинні мати можливості контролювати самих себе. Національне антикорупційне бюро України навіть за найкращих розкладів цих проблем не вирішить. Реформи, які

не зачіпають основ системи, перетворюються на зусилля Сізіфа“.

Гора е-деклярацій породила мишу реальних наслідків.

3. Здатність пропонувати не льозунги, а ефективні рішення.

Правильні ідеї – добра річ. Але якщо доручити реалізацію правильної ідеї олігархам, то замість великої користі отримаємо протилежний результат. Була гарна ідея промислової приватизації. Отримали пограбування і відсутність сучасної промисловості. Була гарна ідея приватних банків. Отримали пограбування і відсутність здорової банківської системи.

Ринкові ціни на енергоносії для населення – дуже правильна і необхідна ідея. Але на практиці влада називає ринковими директивно встановлені ціни монополістів. Знову чергове пограбування.

Якщо доручимо олігархам реалізацію дуже правильної ідеї продажу землі – отримаємо пограбування, перед яким потьмяніють усі попередні.

Навіть найкраща ідея тільки тоді чогонебудь варта, коли є ефективний механізм її реалізації.

Системна опозиція зобов'язана пропонувати правильні ідеї виключно у комплексі з конкретними механізмами, які гарантують правильну реалізацію цих ідей.

4. Вміння успішно вирішувати надскладні завдання.

Тестом на таке вміння і є створення у найкоротший термін політичного механізму, здатного впливати і на владу, і на ситуацію в країні.

На існуючій базі, чи „з нуля“ – неважливо. Успішним початковим майданчиком може стати навіть новостворена веб-сторінка.

Кілька талановитих організаторів можуть повести за собою мільйони.

Головне, щоб ці кілька організаторів уміли проблеми перетворювати на завдання. І вміли б бути ефективними і без багатомільйонних стартових бюджетів.

Щоб діяв принцип справжнього спорту: команду очолює той, хто на даний момент показує найкращі результати. Ніяких вічних вождів.

Навряд чи об'єднання існуючих малоефективних політичних проектів приведе до появи принципово нової якості.

У Лебеда, Рака і Шуки також була спільна ідея. Але, як відомо, це не привело до появи принципово нового результату.

Головні завдання початкового етапу:

1. Створити ефективне організаційне ядро.

2. Запропонувати ідею, яку з готовністю підтримає більшість українців.

3. Запропонувати концепт революційних реформ, у зосередженні якого були б ефективний контроль над владою, реальне правосуддя і вагомі стимули для розвитку талановитого бізнесу.

Основою концепту мають бути не загальні положення і назви законів, а конкретні механізми, які гарантуватимуть досягнення поставлених цілей.

4. Привернути увагу потенційних ідейних активістів. По суті мова йде про політичних добровольців. Цей тип людей на практиці довів свою здатність робити те, що для більшості видається неможливим.

5. Запропонувати конкретні механізми системного вирішення ключових проблемних питань – якісної зміни силових органів без втрати фахового рівня, тарифів, мовного питання.

6. Викласти суть вказаних пропозицій у формі, зрозумілій пересічним громадянам.

Було б чудово, якби таку ідею підтримав талановитий бізнес, для якого принципово нова ефективна політико-економічна система стала б фундаментом процвітання. А також потужні громадські діячі, яких цікавить результат, а не посади.

Користь від створення потужної цивілізованої опозиції оцінять навіть адекватні представники старої еліти. Оскільки тільки така опозиція здатна не допустити розгулу революційної анархії у стилі „грабу на грабоване!“, коли кожна озброєна юрба буде на власний розсуд вирішувати, що вважати награваним.

Чи не пора від прогнозування майбутнього перейти до його творення?

„Українська правда“

Генадій Степанчук – політичний оглядач, Київ.

НОВИНИ НАУКИ

Вели мову про Патріярха Йосифа Сліпого

Доповідає Ірина Іванкович. (Фото: Стефан Фартушок)

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 23 березня відбулася презентація на тему „Патріярх Йосиф Сліпий – покровитель науки“, яку організували Релігійне Товариство Українців-Католиків „Свята Софія“ США та Філядельфійський Осередок Праці Наукового Товариства ім. Шевченка.

Голова товариства Леонід Рудницький розповів про історію Товариства „Свята Софія“ в США та про наукову діяльність Філядельфійської філії Українського Католицького Університету, яка цього року відзначає своє 40-ліття. Він підкреслив незаперечну роль Товариства „Свята Софія“ у збереженні спадщини Патріярха Й. Сліпого на американському континенті.

Директор Центру студій спадщини Патріярха Й. Сліпого Ірина Іванкович у своїй доповіді подала основні моменти біографії Патріярха, у яких чітко простежується його замилювання до науки і сприяння розвитку наукових установ. Цитуючи „Спогади“ Й. Сліпого та фрагменти з книги Ярослава Пелікана „Ісповідник між Схо-

дом і Заходом. Портрет українського кардинала Йосифа Сліпого“, доповідачка пікреслила, що наукова спадщина Й. Сліпого включає понад 100 робіт, зібраних у 20 томах. Завдяки його зусиллям постали Богословське Наукове Товариство, Львівська Богословська Академія, Український Католицький Університет в Римі, а Український Вільний Університет своє існування завдячує власне вагомій його підтримці.

Товариство „Свята Софія“ США зберігає заповіт Патріярха, яким він настановляв сучасників і наступні покоління плекати та зберігати науку. Саме з ініціативи товариства у селі Й. Сліпого Заздрість на Тернопіллі уже втретє відбудеться благодійна літня школа англійської мови, у якій візьмуть участь 29 юнаків та дівчат з семи областей України.

Присутні переглянули сюжет про минулорічну школу, послушали спогади сучасників Патріярха та відвідали Музейну кімнату.

Товариство „Свята Софія“ США

Представили нове видання про Лесю Українку

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 16 березня з ініціативи Релігійного Товариства Українців-Католиків „Свята Софія“ США та Осередку Праці Наукового Товариства ім. Шевченка у Філядельфії відбувся виклад на тему „Роль Української Вільної Академії Наук (УВАН) у вивченні життя і творчості Лесі Українки на матеріалах мемуаристики“.

Доповідь виголосила архівіст УВАН в Нью-Йорку, дослідниця життя і творчості Лесі Українки д-р Тамара Скрипка, яка презентувала при цій нагоді видання у двох книгах „Лариса Петрівна Косач-Квітка (Леся Українка). Біографічні матеріали. Спогади. Іконографія“ (2004, 2015). Ці найповніші зібрання документів про Лесю Українку та її родину побачили світ заходами УВАН у США і є важливі особливо тому, що письменниця не вела щоденників і не лишила жодних автобіографічних записів.

Саме Т. Скрипка упорядкувала і вперше оприлюднила спогади про Лесю Українку, які зберігаються у фондах музеїв письменниці, в архівах наукових інституцій в Україні та США, в еміграційній періодиці і які відтворюють образ поетеси очима найближчих людей. Серед них мати

Лесі Українки Олена Пчілка, рідні сестри Ольга Косач-Кривинюк, Ізидора Косач-Борисова, Оксана Косач-Шимановська, чоловік Климент Квітка, Світозар Драгоманов, Лідія Драгоманова-Шишманова, Аріадна Труш, Оксана Драгоманова та інші.

Ключові мемуарні джерела першого періоду життя Лариси Косач – це свідчення матері, які стосуються дзедьбильшого дитинства і навчання поетки. Чільне місце посідають також спогади сестер О. Косач-Кривинюк та І. Косач-Борисової, першу з яких справедливо визнано найавторитетнішим літописцем родини. Саме її спогади сприймаються як хроніка Лесино дитинства і юності й посідають головне місце в українській мемуаристиці. І. Косач-Борисова заповнила прогалини у спогадах про зрілий період життя письменниці, а третя сестра Лесі О. Косач-Шимановська доповнила музичний портрет.

Чоловік Лесі Українки К. Квітка, який чернетковий варіант „Спогадів про Лесю“ підготував до річниці смерті дружини, намагався розкрити окремі моменти її творчої лабораторії, суспільно-політичні погляди письменниці, її особисті стосунки з Агатангелом Кримським та Сергієм

Мержинським.

До групи матеріалів, що оповідають про окрему подію чи факт з життя Лесі Українки, належать записи дальшої родини письменниці, серед яких спогади Л. Драгоманової-Шишманової, А. Труш, О. і С. Драгоманових, Євгенії Косач-Мільської, Наталії Косач, Олени Садовської та Марії Собіневської-Бешкурової. Усі вони змальовують її правдиво і без особливих мимовільних чи навмисних домислів. Загалом, залишений рідним образ Лесі Українки уприсутнює постать найбільшої української пись-

менниці кінця XIX-початку XX ст. Зі сторінок книги постає духовно багатий, майже живий образ Л. Косач. Однак, як зазначила Т. Скрипка, поза книжкою залишилися ще невідомі документи, пошук яких триває.

На завершення, доповідачка наголосила на важливій ролі й підтримці УВАН в особі її президента Альберта Кіпи в здійсненні проекту видання двотомника та відповіла на численні запитання слухачів.

Товариство „Свята Софія“ США

Д-р Тамара Скрипка і д-р Альберт Кіпа на презентації. (Фото: Стефан Фартушок)

Напередодні столітньої річниці з дня народження Остапа Тарнавського

що припадає на день 3 травня 2017 року

складаю

\$1,000.00 – одну тисячу доларів

на потреби

Української Вільної Академії Наук у Нью Йорку

Марта Тарнавська

Серед багатющих скарбів української діаспори в УВАН зберігається також архів українського поета, журналіста, критика, громадського діяча, довголітнього голови Об'єднання українських письменників „Слово“ Остапа Тарнавського, який народився у Львові 3 травня 1917, а помер 19 вересня 1992 у Філадельфії.

***Looking to buy
a new car?***

New car* loan special – up to 5 year term.

1.99% APR

AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

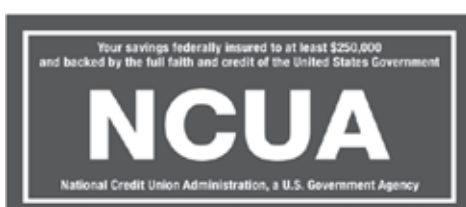
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

***New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,000.00 maximum per loan.**

Вісті Фундації ім. Івана Багряного

Квітень 2017 року, ч. 199

У 110-ту річницю від народження Григорія Китастого

Олексій Коновал

Засновник Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка й відомий композитор Григорій Китастий народився 17 січня 1907 року в місті Кобеляки на Полтавщині, у селянській співочій родині, що вела свій родовід з козацького стану. Ще з молодих років він цікавився мистецтвом і був учасником музичного, драматичного та співочого гуртків, вступив до Полтавського музичного технікуму на вокально-хоровий відділ. Нелегко було вчитися й заробляти собі на хліб. У 1930 році він вступив до Київського музично-драматичного інституту ім. Миколи Лисенка. Навчаючись на диригентсько-капельмайстерському факультеті, він оволодів технікою гри на скрипці і корнеті, та найбільше часу присвячував бандурі.

В 1933 році він перейшов на композиторський факультет. Про цей період свого життя він писав так: „Моїм великим щастям було, що мене прийняли тоді хористом до Київської опери. З одного боку, така праця давала мені можливість вивчати оперовий репертуар і взагалі театральну специфіку, а з другого боку – це давало мені певну матеріальну базу для прожиття і в якійсь мірі можливість допомагати батькам, що опинилися в біді. Це були роки загального голоду на Україні“.

Під час навчання Г. Китастий часто виступав як бандурист у складі „агіткультбригад“. Тоді ж він познайомився з бандуристами Київської капелі, з якою спочатку час від часу виступав у концертах, а пізніше в 1934 році став дійсним її членом.

У 1935 році Полтавська і Київська капелі об'єдналися в одну – Державну зразкову капелю бандуристів України. В ній Г. Китастий спершу був концертмайстром, а пізніше заступником мистецького керівника. На початку Другої світової війни Капелю бандуристів не включили до списку художніх колективів, які підлягали негайній евакуації, натомість вона була розформована. Молодших за віком забрали до армії, а старших послали на копання протитанкових ровів навколо Києва. З тих, що пішли на фронт, багато загинуло, дехто потрапив у полон, серед них був і Г. Китастий. З полону йому пощастило втекти й повернутися в Київ.

В окупованому німцями місті він розшукав 16 артистів і з ними створив нову Капелю Бандуристів, давши їй ім'я Тараса Шевченка. Після довгого чекання на дозвіл німецька влада дозволила двотижневий виступи капелі по селах Київщини. Концерти їх мали великий успіх. Весною капеля виїхала у концертну подорож по Волині й Галичині, з якої їм було наказано повернутися до Києва й в скорому часі, у вересні 1942 року, під виглядом виступів вивезено капелю до Німеччини.

Два місяці бандуристи були в таборі оstarбайтерів в Гамбурзі. Працювали у клепальному цеху, а у святкових днях давали концерти для робітників табору. Завдяки підтримці редактора газети для оstarбайтерів Андрія Луцева капелі вдалося вирватися з табору й виступати в багатьох містах, де було найбільше українських робітників.

У 1943-1944 роках капеля дев'ять місяців перебувала на виступах в Галичині. Спершу вони зупинилися в Львові, а пізніше переїхали до маленького гірського міста Турка, що було розташоване поблизу залізниці Львів-Ужгород. Там бандуристи зустріли поета Івана Багряного. Г. Китастий подружився з ним і ця дружба й творча співпраця тривали до останніх днів життя І. Багряного, який помер 1963 року.

В місті Турка І. Багрянний написав кілька патріотичних віршів, які окрилив Г. Китастий. Вони одразу увійшли до репертуару капелі, з яким вона виступала в селах та в лісах перед вояками Української Повстанської Армії. Після закінчення війни музиканти Капелі Бандуристів опинилися в таборі переміщених осіб.

В 1949 році капеля залишила Європу й виїхала до США і всі члени капелі оселилися в Дітроїті. Капеля й далі виступала в багатьох містах США та Канади під керівництвом Г. Китастого. Рівночасно він зробив сотні музичних обробок народних пісень для бандури та фортепіано та невтомно працював над створенням власних оригінальних творів.

Для пісень Г. Китастий брав переважно вірші поетів української діаспори, а саме І. Багряного, Олександра Олеса, К. Даниленка-Данилевського, Олександра Підсухи, Д. Завертайла, Юрія Буряківця, Н. Калюжної, Яра Славутича, К. Рошка, Олеса Гай-Головка, Катерини Перелісної, Анатолія Юриняка, Івана Овечка, Ганни Черинь, Михай-

ла Ситника, Бориса Олександрова та інших. Г. Китастий разом з своєю капелею активно пропагували бандуру серед молоді української діаспори. Завдяки їх невтомній праці за межами України почали діяти ансамблі, капелі та гуртки бандуристів. Упродовж багатьох років Г. Китастий їздив на курси молоді бандуристів США і Канади, щоб передати свої знання й любов до бандури молодим поколінням.

Г. Китастий жив довгий час в Дітроїті й керував Капелею Бандуристів ім. Т. Шевченка, пізніше короткий час жив у Каліфорнії, а 1964 року переїхав до Чикаго, де очолював перший ансамбль бандуристів Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ). Наприкінці 1967 року він повернувся до Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка на прохання мистців з України, які казали йому, що коли капеля з Дітроїту виступала з концертами на американському континенті чи по Європі, тоді й їм, бандуристам в Україні, давали вільнішу руку, посиляли з виступами по Україні та СРСР. Переїхав він з Чикаго до Клівленду й звідти автотом їздив у Дітроїт на репетиції Капелі Бандуристів.

На честь 70-річчя Г. Китастого Українська Револьюційно-Демократична Партія, членом якої він був, видала в 1980 році коштом Фундації ім. І. Багряного „Збірник на пошану Григорія Китастого“. Книга містить розвідки, статті, рецензії, спогади, а також вірші, присвячені ювілярові та деякі його твори.

У 1984 році Г. Китастий, завжди повний енергії й життя, несподівано захворів і невдовзі, 6 квітня, помер від рака. Похований він на українському православному кладовищі, обіч церкви-пам'ятника в Савт-Бавнд-Бруці, Нью-Джерзі. Для

Григорій Китастий

поставлення пам'ятника на його могилі створили громадський комітет, який розпочав збирати гроші й 6 жовтня 1991 року на його могилі освячено пам'ятник, який спроектував Іван Яців – графік, проектор та скульптор з Канади.

З зібраних грошей на пам'ятник лишилася невелика сума, до якої Фундація ім. І. Багряного додала грошей й видала в Україні 1996 року збірник пісень під назвою „Вставай, народе!“, який містить твори, написані ним до слів в більшості поетів української діаспори, для капелі бандуристів, хорів та сольоспівів. Видало цю книгу в Києві видавництво „Музична Україна“ й поширило мистецьким одиницям України та вручило по примірнику поетам, вірші яких були окрилені Григорієм Китастим.

Мовосвіт письменника

Катерина Ткач

КИЇВ. – Нещодавно у аудиторії Інституту української мови відбулась презентація збірника „Мовний всесвіт Івана Багряного“, який побачив світ завдяки зусиллям Фундації ім. Івана Багряного. Презентовані в книзі розвідки досвідчених і талановитих авторів засвідчують розмаїття проблематики лінгвістичного опису текстів, наближаються до цілісного наукового дослідження мовотворчості письменника, до пізнання його внеску у розвиток української мови, посилюють сьогоденне освоєння його мовностилістичних надбань.

Упорядником книги та видання її є Сергій Козак. Зміст збірника засвідчує, що серед різностильової спадщини І. Багряного мовознавці найчастіше звертаються до прозових художніх творів, насамперед до романів „Тигролови“ і „Сад Гетсиманський“, „Людина біжить над прірвою“, „Буйний вітер“, „Огненне коло“, до поезії та драматургії, а ще до текстів публіцистики та епістолярію.

За словами директора Інституту української мови, автора ґрун-

товної передмови Павла Гриценка, мова текстів письменника – художніх, публіцистичних, епістолярних – становить окрему проблему вивчення феномену І. Багряного, разом вони формують емпіричну базу для створення узагальненого образу цієї особистості.

Можемо констатувати, що до мови писемної спадщини І. Багряного дослідники зверталися неодноразово, хоча значно рідше від літературознавців і критиків. Тому так важливо, що поряд із літературознавчою аналізою творів І. Багряного з'являється дедалі більше праць про мову його текстів – окремі частинки до широкого, цілісного мозаїчного полотна.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

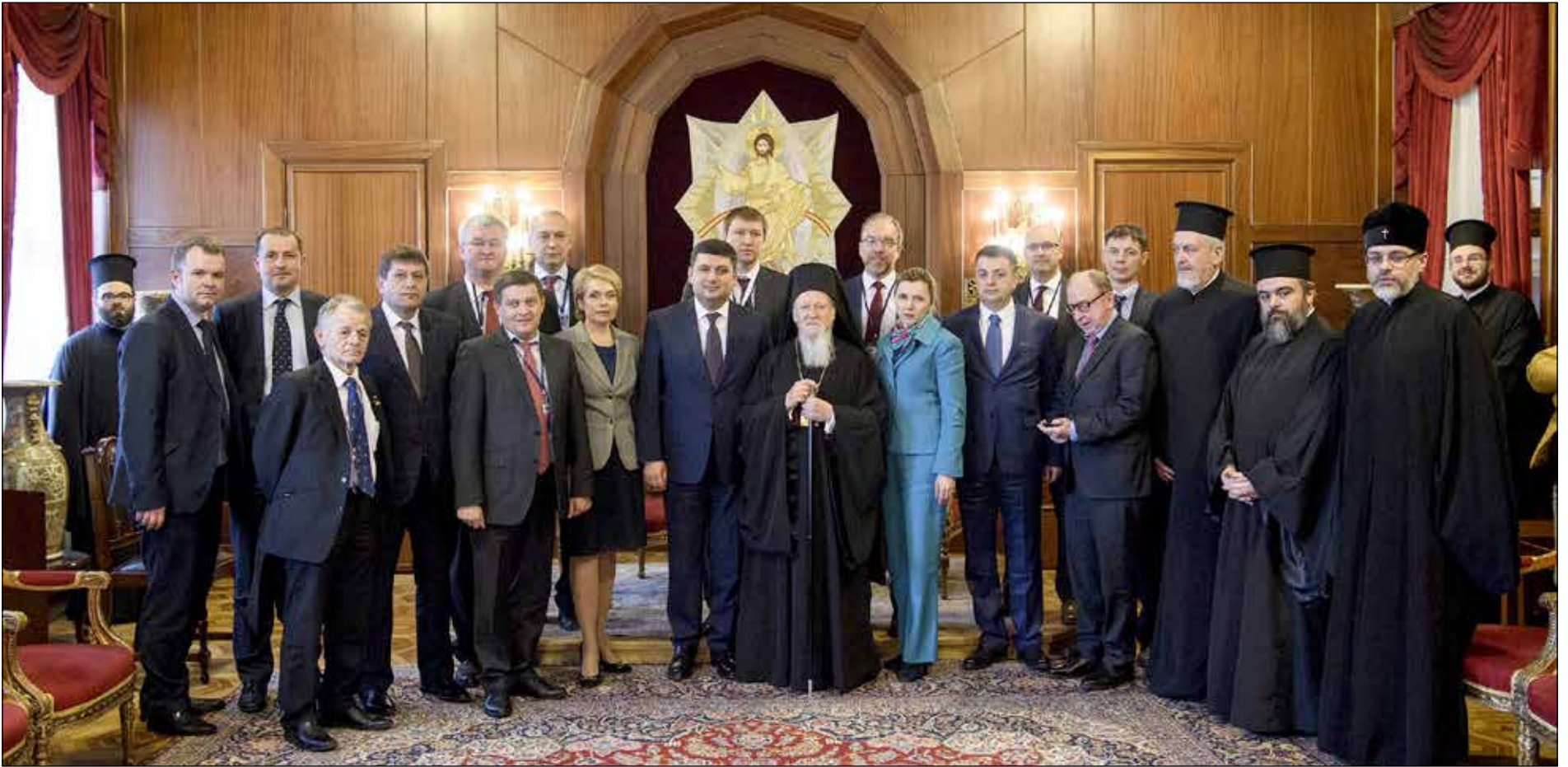
Сторінку редагує Олексій Коновал

Щиро дякуємо за підтримку Фундації

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі організації та особи: 5,000 дол. – **Фундація „Спадщина“** з Чикаго для Товариства Української Мови; 1,000 дол. – **Фундація „Самопоміч“** з Чикаго на видавничу діяльність журналу „Бористен“ в місті Дніпро; 200 дол. – **Раїса Хейлик** для потреб Тамари Осарчук; по 100 дол. – **Богдан Чуловський** для сиротинця та **Орест Попович** на пресовий фонд журналу „Універсум“ у Львові; 40

дол. – **Ніна Квашинська** на пресовий фонд (з них по 20 дол. журналом „Бористен“ і „Березіль“); 30 дол. – **Володимир Кривой** (з них 20 дол. для українських воїнів та 10 дол. для Фундації).

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам та пресі України, пораненим воякам та їх родинам, сиротам та іншим, побудовувати пам'ятник Іванові Багряному в Охтирці.

Учасники зустрічі в бюрі Константинопольської Патріархії. (Фото: „Урядовий портал“)

Українська делегація...

(Закінчення зі стор. 1)

Вселенський Патріарх подякував українському народові за глибоку віру та вірність до Церкви. „Ми молимося за те, щоб український народ об'єднався в одну Церкву, – зазначив Патріарх. – Церква-Мати Константинополя допоможе Вам отримати таку об'єднану церкву. Ми можемо бути оптимістами

щодо майбутнього“.

В. Гройсман подякував Вселенському Патріарху за увагу та зусилля у врегулюванні поточної ситуації в Україні та підтримки українського народу в умовах російської агресії. Прем'єр-міністр також підкреслив значення Вселенського Патріархату у проведенні Всеправославного Собору на острові Крит в червні 2016 року, що став видатною подією для Світового Православ'я.

Він також подякував за рішення та благословення Вселенського Патріарха щодо проведення богослужіння у церкві св. Миколая для української православної громади Стамбула.

Під час офіційної візити до Патріархії прем'єр-міністра супроводжували Володимир Кістюн – заступник прем'єр-міністра, Тарас Кутовий – міністер агрокультури, Лілія Гриневич – міністер освіти і науки, Андрій Сибіга – посол Укра-

їни в Туреччині, Максим Вдовиченко – виконуючий обов'язки генерального консула України в Туреччині, Сергій Попик та Мирослав Кошелюк – дорадники прем'єр-міністра, Юрій Боденчук – спеціальний секретар, Данило Білак і Станіслав Єжов – перекладачі.

На закінчення візити В. Гройсман відвідав Патріаршу церкву св. Георгія.

„Урядовий портал“

RESURRECTION

MUSIC FROM THE UKRAINIAN SACRED CHORAL TRADITION

Michael Zaugg, CONDUCTOR

A combined male chorus of over 50 singers, featuring members from

- Pro Coro Canada
- Boyan Ensemble (Kyiv)
- Homin Municipal Choir of Lviv
- National Philharmonic of Ukraine
- Chorus of the Armed Forces of Ukraine
- Vydubychi Church Choir (Kyiv)
- Ukrainian Bandurist Chorus (Detroit)
- Axios Men's Ensemble of Edmonton
- Ukrainian Male Chorus of Edmonton

MUSIC FROM THE RESURRECTIONAL DIVINE LITURGY

Fr. John Sembrat OSBM

And selected Ukrainian sacred masterpieces

TORONTO • WEDNESDAY, APRIL 19, 2017
7:30 PM, St. Paul's Anglican Church

ROCHESTER • THURSDAY, APRIL 20, 2017
7:00 PM, St. Michael's Roman Catholic Church

PHILADELPHIA • FRIDAY, APRIL 21, 2017
7:00 PM, Cathedral of the Immaculate Conception

NEW YORK CITY • SATURDAY, APRIL 22, 2017
7:30 PM, St. Francis Xavier Roman Catholic Church

Tickets \$35 • Available at the door and at www.resurrectionalliturgies.com

ЗАКЛИКАЄМО
ВСІХ СЕНЬОРІВ ТА ДРУЗІВ!

Приїжджайте на Союзівку
на З'їзд Сеньйорів

З'їзд буде цікавий, розваговий, доступні ціни.
Заохочуємо вас запросити ваших друзів.

З'їзд відбудеться
від неділі, 11 червня до п'ятниці, 16 червня 2017 р.

Реєстрація в неділю від 4-ої год. по пол.
на СОЮЗІВЦІ

ЗАМОВЛЯЙТЕ КІМНАТИ ВЧАСНО!

Побут включає 5 нічлігів, харчування від понеділка з сніданком до п'ятниці з полуденком, бенкет, доповіді, розвагові програми та податки і чайові.

\$480 від особи якщо дві особи в кімнаті
\$585 від особи якщо одна особа в кімнаті

Лише Бенкет: четвер, 15 червня 2017 р. \$50 від особи

За інформаціями звертатися до:
Оксани Тритяк, тел. 973 292-9800 дод. 3071

Не забувайте вишиванки на бенкет!
та по можливості привезти речі на ліцитацію!

СОЮЗІВКА - тел. 845 626-5641

ФІЛАТЕЛІЯ

Марки присвятили історичним особам і подіям

Левко Хмельковський

2016 року „Пошта України“ випустила ряд поштових марок, присвячених історичним особам і подіям. 26 квітня увійшла в обіг поштова марка „Чорнобиль – трагедія людства“. Автори марки та штемпелів спеціального погашення у Києві та Славутичі Сергій та Олександр Харуки. Ці ж мистці стали авторами марки „75 років трагедії Бабиного Яру“, випущеної 29 вересня.

27 травня випущено поштові марки „Київські князівни на престолах Європи“, надруковані у марковому аркуші з 12 марок. На них зображені Анна (1032-1075), Малмфред (1102-1137), Вишеслава (1047-1089), Євфемія (1096-1138), Євпраксія-Адельхайра (1071-1109), Єлизавета-Елісів (1025-1076), Анастасія-Агмунда (1020-1074), Збислава (1090-1114), Доброгніва-Марія (1012-1087), Предслава (1090-1109), Євпраксія-Добродія-Ірина. (1108-1172), Єфросинія-Фрузіна (1130-1193). На кожній марці є дані про зображену князівну. Художник Василь Василенко.

12 травня 2016 року на честь художника Івана Марчука випущено марку з його картиною „Скажи мені правду“ (1994).

Поштова марка „Чорнобиль – трагедія людства“.

Марка на честь художника Івана Марчука.

Марка „75 років трагедії Бабиного Яру“

KYIV-LVIV

Aug 3 – 11, 2017

Pre UMPZ Tour to Ukraine
Plus Kaniv and Slavsk (Karpaty)

\$650 twin

9 Day all Inclusive Tour

\$250 sgl

Rate includes: RT transfers, city center hotels, 2 meals daily, city tours incl entrance fess, ski lift ride, tour guides and inter city transportation.

scope@scopetravel.com

201 463 4656

www.scopetravel.com

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

ФОТОГРАФУВАННЯ
ТА ДЕПОЗИТ
ГРОШОВОГО ЧЕКА

ПЕРЕВІРКА
ЗОБРАЖЕННЯ
ВИПЛАЧЕНИХ
ЧЕКІВ

ЗНАХОДЖЕННЯ
НАЙБЛИЖЧИХ
БЕЗПЛАТНИХ
БАНКОМАТІВ (АТМ)

І БІЛЬШЕ!

MOBILE App

БЕЗКОШТОВНО

ЗНАЙДІТЬ НАС НА **App Store**

**РЕЄСТРУВАННЯ
НОВОГО КОРИСТУВАЧА
В РЕЖИМІ РЕАЛЬНОГО ЧАСУ**

Full Financial Services

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government.

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Докладні інформації про цю послугу подані у www.selfreliance.com/disclosures/.
За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний № 888.222.8571.

SELFRELANCE.COM 2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077

136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839

558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061

60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

До НАБУ надійшли...

(Закінчення зі стор. 3)

Як заявив С. Лещенко, формально гроші переказали П. Манафортів за постачання комп'ютерного обладнання за договором, укладеним між компанією „Davis Manafort“ і белізською офшорною фірмою.

67-річний лобіст і політтехнолог П. Манафорт був активним учасником американських виборчих кам-

паній останніх чотирьох десятиліть і консулював різних кандидатів – від Джона МакКейна і Боба Дола до обох президентів Бушів.

Серед зарубіжних клієнтів П. Манафорта, крім поваленого Президента України В. Януковича, преса називала філіппінського диктатора Фердинанда Маркоса та багамського Прем'єр-міністра Ліндена Піндлінга, якого звинувачували у зв'язках з наркобаронами.

Bi-Bi-Ci

Український Музей в Нью-Йорку пошукує Заступника Директора.
По дальшу інформацію прошу звернутися на адресу:
http://www.ukrainianmuseum.org/temp/job_asstidir.pdf

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002
zbmasnyj@verizon.net

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

Ділимося сумною вісткою,
що 26 березня 2017 року, після
важкої недуги відійшла у вічність
на 77-му році життя

св. п.

Ірина Лотоцька

народжена 14 червня 1940 року в Україні.

Залишила у глибокому смутку:

чоловіка - Володимира
сина - Петра з дружиною Темі
сина - Тараса з дружиною Вірою
внуків - Софійку, Віліяма і Александра
внуків - Миколу і Лукасика
ближчу і дальшу родину в Нью-Йорку, в Нью-Джерзі і в Україні.

Нехай американська земля буде їй пухом.

Вічна пам'ять буде в серцях в рідних.

З глибоким сумом і жалем повідомляємо українську
громаду, що 16 березня 2017 року у Філядельфії
спокійно відійшла у Божу Вічність

св. п. Ярослава Швець

з дому Сохоцька

народжена 15 жовтня 1923 року в Україні, на Львівщині. Донька бл.
п. о. Ізидора Сохоцького (укр. греко-католицького священика)
і Ярослави (з роду Попович), вдова після св. п. інж. Теодора Шевця.

Чин похорону відбувся у п'ятницю, 31 березня, в Українській
Католицькій Катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, а опісля на
цвинтарі св. Марії в Факс Чейсі, Пенсильванія.

У смутку залишилися:

двоюрідний брат - д-р Орест Попович
двоюрідний брат - інж. Матвій Сохоцький з дружиною
д-р Христіною

Вічна їй пам'ять!

Подяка

Родина щиро і сердечно дякує о. Роману Пітулі за похоронні відправи
і молитви. Нехай Всевишній Господь винагородить усіх добрим
здоров'ям.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з
приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтриму-
вати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

У П'ЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у Божу Вічність нашої найдоржчої
ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУСІ і ТЕТИ

СВ. П.

НЕОНІЛІ БЕДРІЙ КРАМАРЧУК

народженої 14 травня 1935 р. в Тернополі, Україна.
яка відійшла у вічність 11 березня 2012 року,
згадаймо її у своїх молитвах.

У глибокому смутку залишаються:

муж	– ЗЕНОН
син	– ЗЕНОН з дружиною НАТАЛЕЮ
син	– БОРИС з дружиною ІРЕНОЮ
внуки	– ЮРА, ОКСАНА, БЕРНАРД, СТЕФАНІЯ, ЛАРИСА, МАРЧИК
братова	– ТАНЯ БЕДРІЙ – Мисисага, Онтаріо.
сваха	– ОКСАНА з Івано-Франківська, Україна

Родина в Україні, Америці та Канаді.

Вічна їй пам'ять!

У світлу пам'ять Неонілі Бедрій Крамарчук

Хто була моя мама Неоніла Бедрій Крамарчук? Важливіше, яку вона спадщину залишила мені й мої родині?

Моя мама народилася в Тернополі в 1935 році. Її батьки, старший брат Анатолій і вона залишили свою батьківщину з приходом комуністів-большевиків. Вони втекли до Варшави, Польща, а в 1949 році родина переїхала з Ульму, Німеччина, до Америки, насамперед до Ньюарку, Нью-Джерсі. В Ньюарку закінчила середню школу та бухгалтерію. В 1958 році на чудовій оселі „Верховина“ у Glen Spey, Нью-Йорк, недалеко Delaware River запізнала Зенона Крамарчука. Вони одружилися в 1959 році, а незадовго народився я. Мій брат Борис народився в 1961 році. Нова родина оселилася на 5-й вулиці, де моя мама прожила до кінця свого життя.

Які спомини я зберігаю про мою маму? Перше, вона мала великодушне серце. Якщо коли-небудь хтось з моїх чотирьох дітей просив у неї гроші на обід - „lunch money“ - моя мама ніколи не відмовила й завжди її гаманець залишався без копійки. Мені пригадується Євангеліє від Марка, ч.12, ст.41-44: „І сівши проти скарбоні, дивився, як народ кидає гроші у скарбоню. Чимало заможних кидали багато. І ось прийшла одна вдова вдовиця і вкинула дві лепти, і прикликавши своїх учнів, сказав їм: „Істинно кажу вам, що ота вдова вдовиця вкинула більш від усіх які кидали у скарбоню. Вона ж з убогства свого все, що мала, вкинула - увесь свій прожиток“.

Коли хтось з докучливих осіб зустрів мене й мене на вулиці чи в церкві, мамина порада до мене була, „Усміхнись та зміни тему, якщо можливо“. Мені пригадується духовна книжка „Наслідування Христа“, дуга найбільш читана книжка в історії світу, а в ній саме книга 3-тя, глава 44 („Не треба брати собі до серця того, що діється навколо нас“): „Господь до учня: „Корисніше відвертати свої очі від того, що тобі не подається, і лишити кожному його гадку в спокої, ніж сперечатися з ним“.

Коли хтось з відомими хибами чи гріхами зустрів мене й мене, мамина порада до мене була негайно пригадати собі їхні чесноти чи добрий мотив. Чи це не любов, одна з теологічних чеснот (друга: віра та надія)? Мені пригадується Євангеліє від Йоана, ч.13, ст. 34: „Нову заповідь даю вам, щоб ви любили один одного! Як я був полюбив вас, так любіть і ви один одного.“ Додатково мені пригадується книжка „Життя в Пласті - Підручник Для Молоді“, а саме в ній частина „Приткмети Пластуна в Житті“. На ст. 184 я знаходжу 6-ту чесноту корисну для життя (їх разом 14): „Його ввічливість не сміє робити враження пониження, бо це незгідне з поняттям лицарськості“.

Як тримала внутрішній спокій поміж щоденні бурі? Моя мама приготувалась до них. Вона не чекала, щоб прибули бурі, а відмовляла вервицю наперед. В 1917 році Матінка Божа появилася троїм дітям пастухам у Фатімі, Португалія. Вона їм обіцяла, якщо медититимуть на таємницях Святої Вервиці, збагачення дарами й отримання миру в світі, навернення грішників і Росії, та сповнення їхніх прохань. Вервиця є скарб ласк, ласки Бога, хто дав нам життя й любить нас стільки, що подарував свого одного сина за прощення наших гріхів, щоб ми могли мати вічне життя.

Другий символ їй служність Марії та віра в сина Ісуса показали в ношенні параману („scarular“). Параман є пара малих квадратів з тканини які ношені зпереду тіла, через плечі, й на спині. Я це виразно пам'ятаю з дитинства. бо в теплих місяцях мамині блузки мінялись кольорами. Її тепле тіло з потом випускатиме натуральні кольори у тканині. Коли я їй спитався про ті „плями“, мамина відповідь була, „Яка вартість одягу супроти нашого пріоритету в житті: любити Марію та Ісуса“.

Моя мама показала мені ще один надзвичайний приклад свого життя бути вірною та послухною дружиною своєму чоловікові. Вона була заміжня майже 53 роки. Її живий примір є один з найкращих дарів який батько чи матір може передати свої дитині. Вона не нарікала коли її воля не сповнилась бо прийняла волю чоловіка як свою. Мені пригадується послання Св. Павла Ефесіян, ч.5, ст.21-25: „Коріться один одному з Христовим острасі. Жінки нехай коряться своїм чоловікам, як Господеві, бо чоловік голова жінки, як і Христос голова Церкви свого тіла, якого він спаситель. А як кориться Христові, так у всьому й жінки - своїм чоловікам. Чоловіки, любіть своїх жінок, як і Христос полюбив Церкву й видав себе за неї“. Маминий примір керує мене в тім, як поводитись як чоловікові та важніше - як слугі Ісуса Христа, хто є наш Альфа й Омега, наше життя і смерть.

Спостерігаючи життя моєї мами, визнаю її простий спосіб життя, головню в сучасній культурі та українські громаді. Мені пригадується знову книжка Наслідування Христа, а саме в ній книга 3-тя, глава 23 („Про чотири способи, як дійти до святого спокою“): Господь: „Сину, старайся радше чужу волю чинити, ніж свою власну. Волій завжди мати менше, ніж більше. Гляди завжди нижчого місця для себе і такого, щоб усім підлягати. Бахай постійно і молися за те, щоб воля Божа діялась з тобою у всій повноті. Отака людина увиходить у країну миру і спокою“. Мамо, прости мені мої хиби та недотягнення як твій син і батько твоїх онуків. Вічна пам'ять!

Зенон Крамарчук, мол.

NOW OPEN

Visit Our New Location!
Завітайте до нашої нової філії!

— (215) 725.4430 —
221 W. Street Road • Feasterville, PA 19053